

CampR^odó

Publicació de l'Ajuntament de Camprodon

Novembre 2000 - 2a. època - no. 10 - Revista Trimestral - 250 ptes.

CAMPIONS !!

U.E. CAMPRODON A SEGONA REGIONAL

600 noves places d'aparcament.
L'entrevista: Manel Pujol.

Itineraris pels
castells de la Vall.

FARMÀCIA
M. PUJOL SURIÑACH

CENTRE D'ESPECÍFICS • DERMO-FARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS • ORTOPÈDIA • HERBORISTERIA

VALÈNCIA, 24
TEL. 972 74 03 92 • CAMPRODON

AZNAR & AZANCOT

CORREDURIA DE SEGUROS S.L.

Per prèstecs, els bancs i caixes
Per declaracions de Renda, els gestors
Per assegurances, AZNAR & AZANCOT

- Tenim les millors companyies del mercat
- Per cada risc, la seva cobertura
- Fem assegurances des de l'any 1902
- I el més important, només fem assegurances, pero això som PROFESSIONALS

C/ VALÈNCIA, 61
Tel.: 972 74 10 76 • 17867 CAMPRODON

CampRodó

Publicació de l'Ajuntament
de Camprodon

Novembre 2000, 2a. època, n. 10

Revista Trimestral - 250 ptes.

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jordi Berdala, Sílvia Planas,
Joan Anglada, Pep Saraia,
Oriol Molas, Joan Busquets,
Manel Guitart, Rosa Ma. Marcer,
Núria Mayà, Elena Moreno,
Sylvia Guasch.

COL-LABORADORS:

Joan Vila, Llorenç Birba,
Clara Truñó Juanola, Manel Pujol,
Josep Ma. Barcons i Morelló.

PRE-IMPRESSIÓ: *λ IMPRES*

Cevagraf, SCCL.
Tel. 972 19 20 11

IMPRESSIÓ: Cevagraf, SCCL.

DIBUIXOS: Titot (La Xinxeta).

FOTOGRAFIA: Pep Saraia,
Fotografia Coma, Joan Vila.

La direcció de la revista
Camp Rodó no es fa
responsable de les opinions
dels seus redactors i/o
col-laboradors.

No es permet la reproducció
total o parcial d'aquesta
revista, ni la seva
incorporació a un sistema
informàtic, ni la seva
transmissió a qualsevol
forma o per qualsevol mitjà,
sigui aquest electrònic,
mecànic, per fotocòpia o
per altres mitjans, sense
el permís previ i per escrit
dels titulars del copyright.

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRDON
Dipòsit legal: B-36.519-1996

L'últim cop que ens vam veure,
com els amants il·lusionats da-
vant de la cita, ens vam pro-
metre amor etern. Un amor que havia
de fer-se públic cada tres mesos...

I també, com els amants adolescents
que desconeixen la importància del
compromís, vam trencar la promesa
just després de l'últim petó. Seria
absurd negar l'evidència. Ha passat
un any de silenci i cap excusa és
vàlida pel nostre despit. Només
podem demanar-vos perdó i esperar
indulgència. Res més.

Durant aquest any han passat moltes coses, l'*Agenda* és plena de fets i
d'obres i de canvis que demostren que el poble és viu. Al mateix temps,
n'hem après de noves, com per exemple que hi havia un petrolier que
duia el nom de "Camprodon". Creiem però, que aquesta relació amb
l'OPEP no serà suficient com perquè el govern de l'estat accedeixi a
reduir-nos els impostos del carburant de la calefacció per passar l'hivern.

I parlant d'hivern, va ser just al pic de l'hivern passat quan un amic i
company ens va deixar: Odó Plujà (l'Odon, pels coneguts). Aprofitem
aquestes pàgines, a manera d'epitafi, per recordar-lo i tenir-lo viu,
encara, entre nosaltres.

Però també hi ha bones notícies. Notícies d'aquelles que faran recordar-
nos la temporada passada com una de les més alegres dels últims temps.
Estem parlant de futbol. El Camprodon, vaixell insígnia de la nostra
flota futbolística, ha pujat de categoria. I entre moltes altres, ens vénen
a la memòria aquelles frases típiques dels diaris esportius: "va ser gràcies
a l'esforç de tot un club: jugadors, entrenadors, directius, socis..."
Coses del futbol.

Però a la revista d'aquest mes (d'aquest any) hi trobareu moltes altres
coses. Coses, notícies, idees, fotografies i paraules que esperem que
apaivaguin les queixes pel nostre silenci de lectors, anunciants i polítics.
Justament són aquestes queixes allò que ens manté vius. Si trobeu a
faltar aquestes pàgines vol dir que ens aprecieu, que ens estimeu. I amb
això n'hi ha prou. Només això és motiu suficient com per continuar.
Gràcies, doncs, pels ànims.

600 places de pàrquing a Camprodon

Una de les prioritats més importants del nostre poble és la de crear noves places d'aparcament.

Aquesta fita, que cada vegada s'apropa més a una solució, té en compte els diferents projectes que en aquest sentit s'han elaborat, alguns dels quals ja tenen, fins i tot, assignada una subvenció.

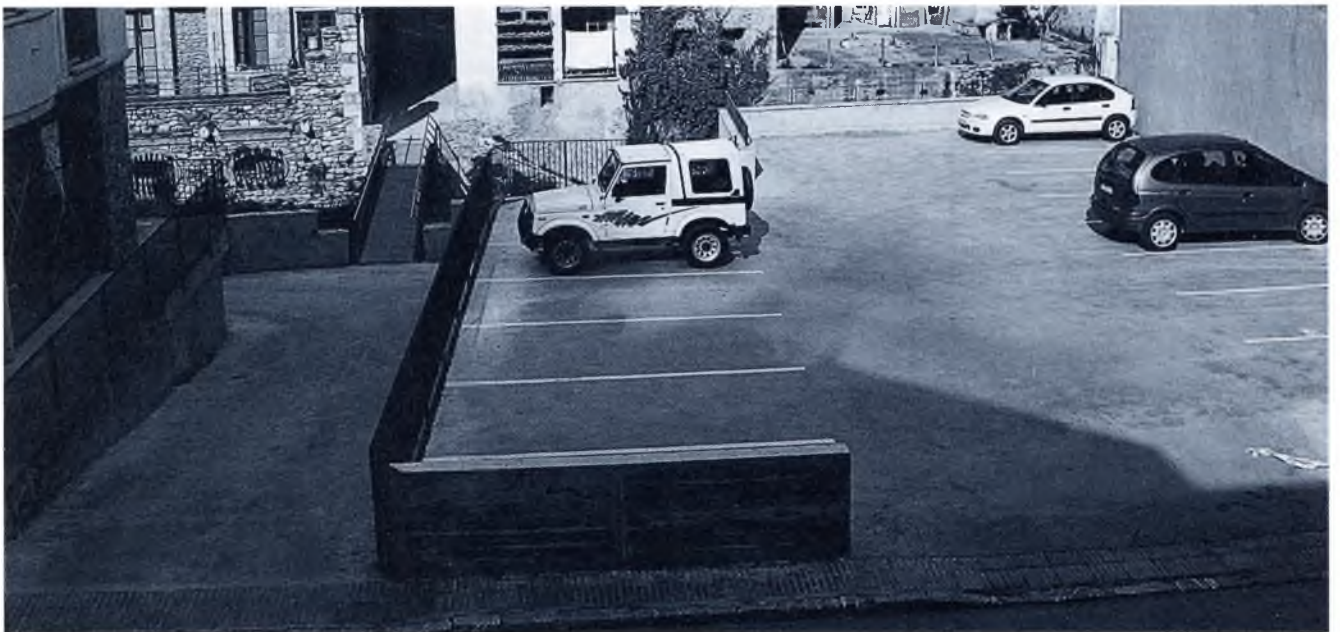
Tal i com recull el Pla General d'Ordenació Municipal, s'han estipulat 4 sectors: Costinyola, la Ronda, la Font Nova i Mare de la Font. D'altra banda, fruit d'un acord entre una empresa de Camprodon i el consistori s'han construït a Can Serra 30 places d'aparcament que han passat a ser propietat municipal.

1. Can Serra, 28 places

Un acord entre l'ajuntament i l'empresa *Parse 4650* ha permès la creació de 28 places de pàrquing, la meitat de les quals són a cobert, de propietat municipal. L'acord ha consistit en la cessió, per part de la constructora de 400m² de terreny, en els quals s'hi ha ubicat una passarel·la per a vianants i 28 places d'aparcament. El pàrquing queda darrera de la zona comercial a la que es pot accedir a peu per la passarel·la, que comunica els carrers Ignasi Casabó amb el carrer València.

Aquest estiu s'ha fet un estudi de com funcionen

aquestes noves places de pàrquing municipal per definir-ne el futur. En principi la filosofia de l'ajuntament, pel que fa a aquesta nova zona d'estacionament, és que aquesta sigui una solució pels conductors que van a comprar al centre de la Vila o aquells que han d'anar a buscar els nens a la Llar d'Infants. Si els aparcaments no funcionen de forma rotativa i es converteixen en places fixes, es podria establir un sistema d'estacionament controlat perquè sobretot les places que estan a cobert no quedin diàriament saturades. Amb això es vol evitar que els qui no tinguin pàrquing de propietat converteixin aquesta nova infraestructura municipal en una plaça d'aparcament privada.

1. El nou pàrquing i la Palanca Nova.

GIMNÀS
CLUB
CAMPRODON

Us oferim els serveis de:

- ✓ Sala de musculació i fitness
- ✓ Cardiovascular
- ✓ Aerobic
- ✓ Ballet Contemporani

- ✓ Tae-k-wondo
- ✓ Psicomotricitat
- ✓ Gimnàstica de manteniment
- ✓ Solarium
- ✓ Sauna finlandesa

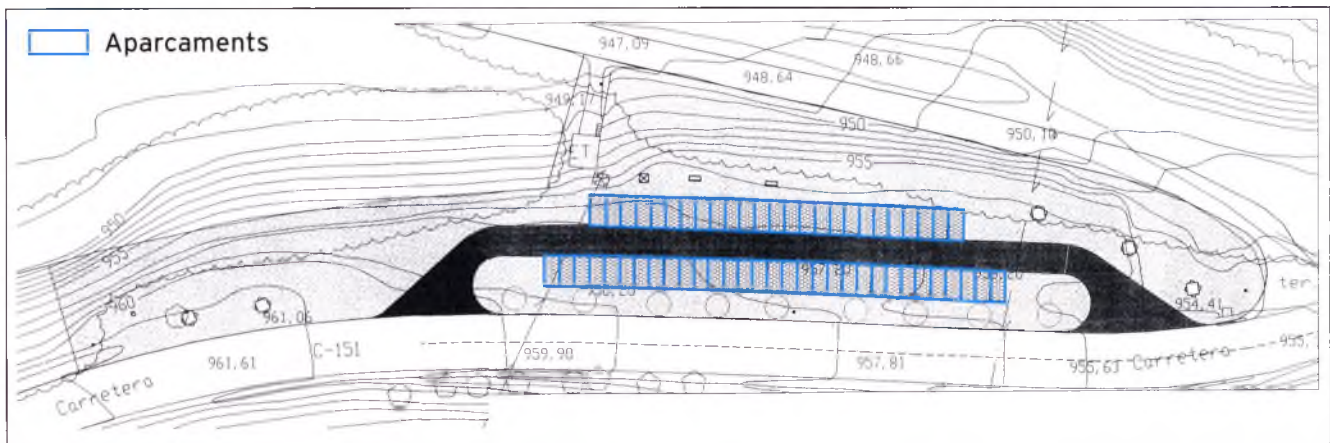
Pg. Maristany, 3 • Tel.: 972 74 05 27 • Camprodon (Girona)

2. Font Nova

Situada al capdamunt de la Font Nova, al peu de la carretera comarcal 151 de Ripoll a França, està pensada com àrea d'aparcaments (80 places) i zona de pícnic, complementant l'atractiu que ja té el passeig i la Font Nova. L'accés per als vianants a aquesta zona es faria més o menys a la meitat del passeig (on actualment hi ha un transformador elèctric), i en el futur enllaçaria amb el carrer Freixenet mitjançant una passarel·la. Per aquest projecte i l'anterior, s'ha sol·licitat una

subvenció del 50% als Fons Europeu (FEDER). El cost total d'aquesta obra i el de la zona ronda és de 98 milions de pessetes.

A totes aquestes places d'aparcament s'hi han de sumar les que actualment s'estan configurant a la zona de la Mare de la Font, projecte gairebé finalitzat. La resta de places, fins arribar a 600, corresponen a les que tindrà la mateixa ronda urbana, així com a l'optimització i creació de nous aparcaments, fruit del desenvolupament i execució del nou Pla General.

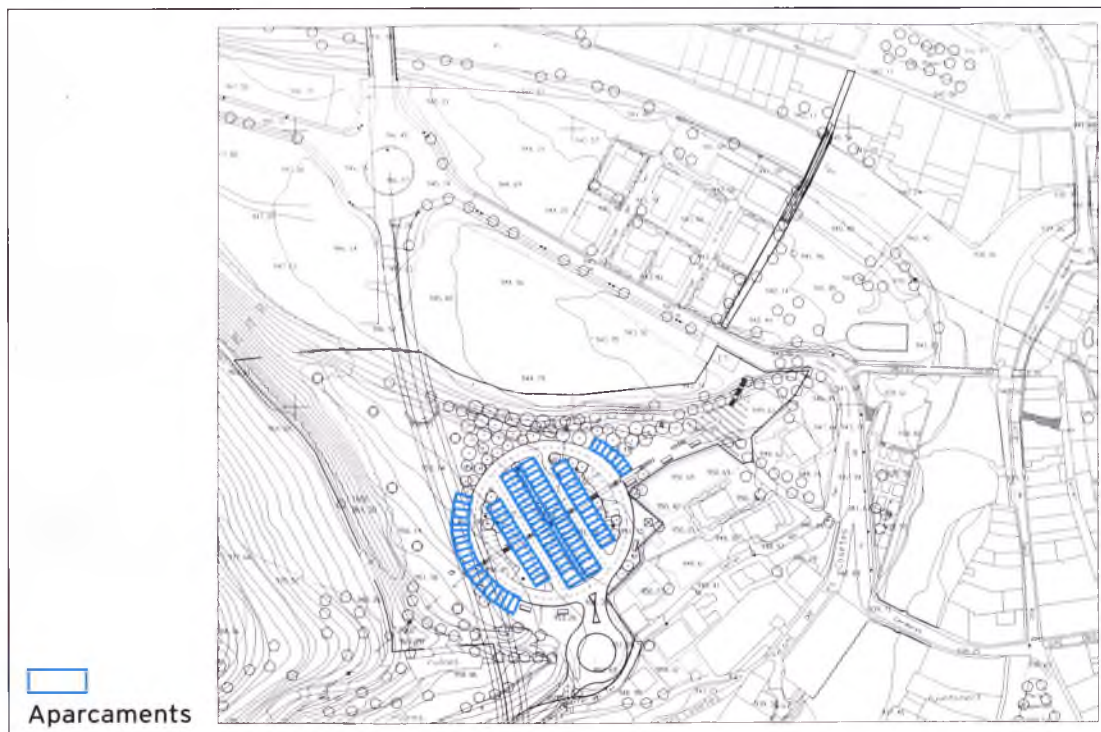

2. Aparcaments de la Font Nova.

3. Equipaments a la Ronda

Paral·lelament a la construcció de la nova ronda urbana, prevista per al 2001, s'ha sol·licitat una subvenció al Fons Europeu (FEDER) per la dotació

d'una zona d'equipaments (uns 130 aparcaments, zona de pícnic, mirador i font) ubicada a Enllà Ter i de fàcil accés des de la ronda. El projecte també té previst la construcció d'una passarel·la que comunicaria aquest sector amb la plaça Dr. Robert.

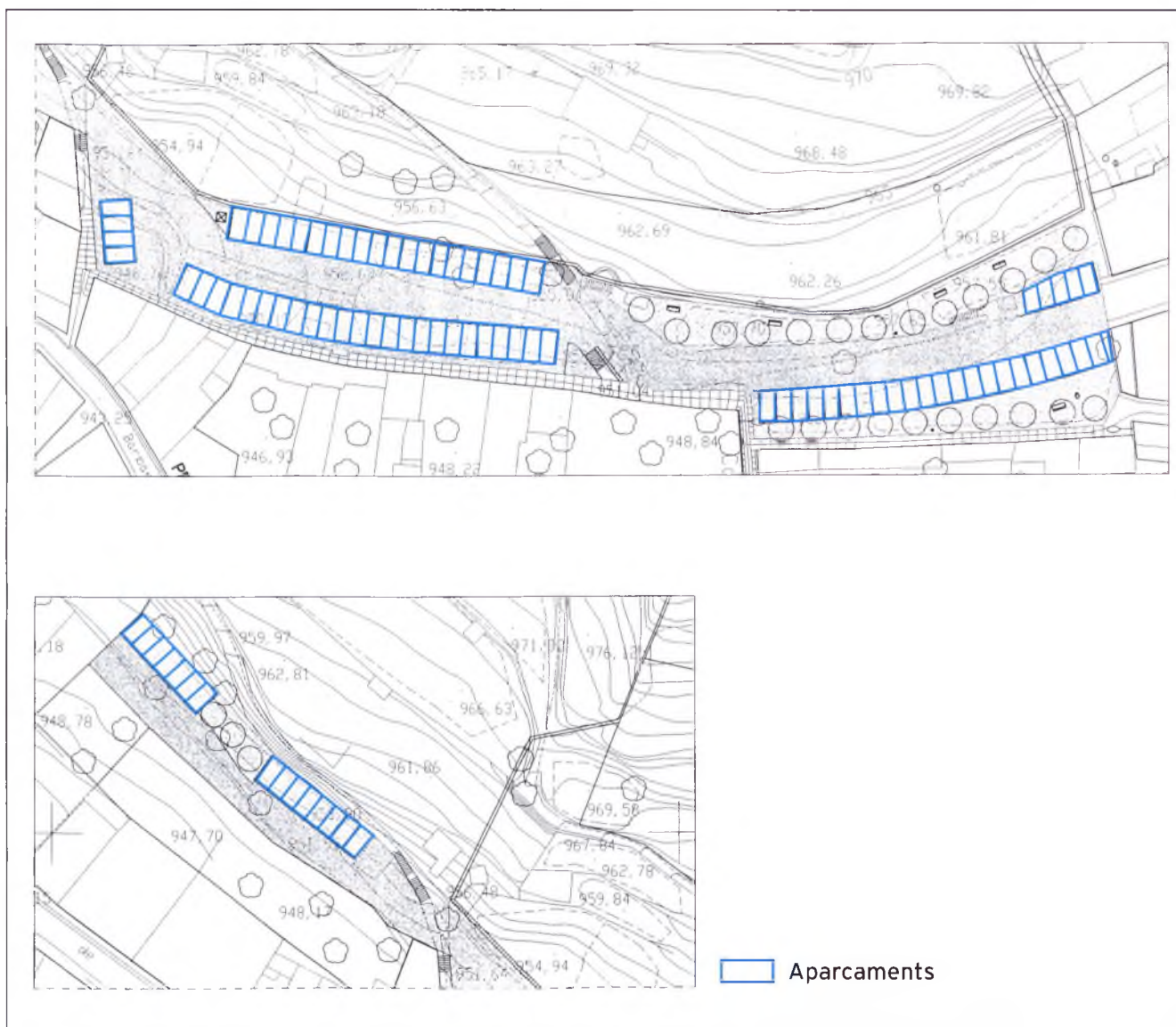

3. Aparcaments Ronda.

4. Aparcament Costinyola

L'Ajuntament de Camprodon ha aconseguit del Pla d'Obres i Serveis de la Generalitat, per a l'any 2002, una subvenció per a la construcció de noves places de

pàrquing a la zona de la Costinyola. Aquest projecte preveu envoltar el centre urbà de Camprodon d'unes 100 places d'aparcament en el tram comprès entre els carrers Monestir i Ferrer Bàrbara. El cost d'aquesta obra és de 53 milions.

4. Aparcaments Costinyola.

MUSEU D'AUTÒMATS

ÚNIC A EUROPA-OFCIS ANTICS

UNA OPCIÓ DIFERENT A CAMPRODON

Referències a Internet: www.guiaro.com

Reconstrucció animada de la vida d'un poble en una altra època amb els seus antics oficis, la seva església, el seu col·legi, la seva granja, ...

Zona del Pla de Sant Ramon - C/ del Mur, 1 • 17867 CAMPRODON (Ripollès)

Tel.: +34 972 13 04 72 - Fax: +34 972 13 04 64

Finalment, Camprodon tindrà nou Pavelló d'Esports

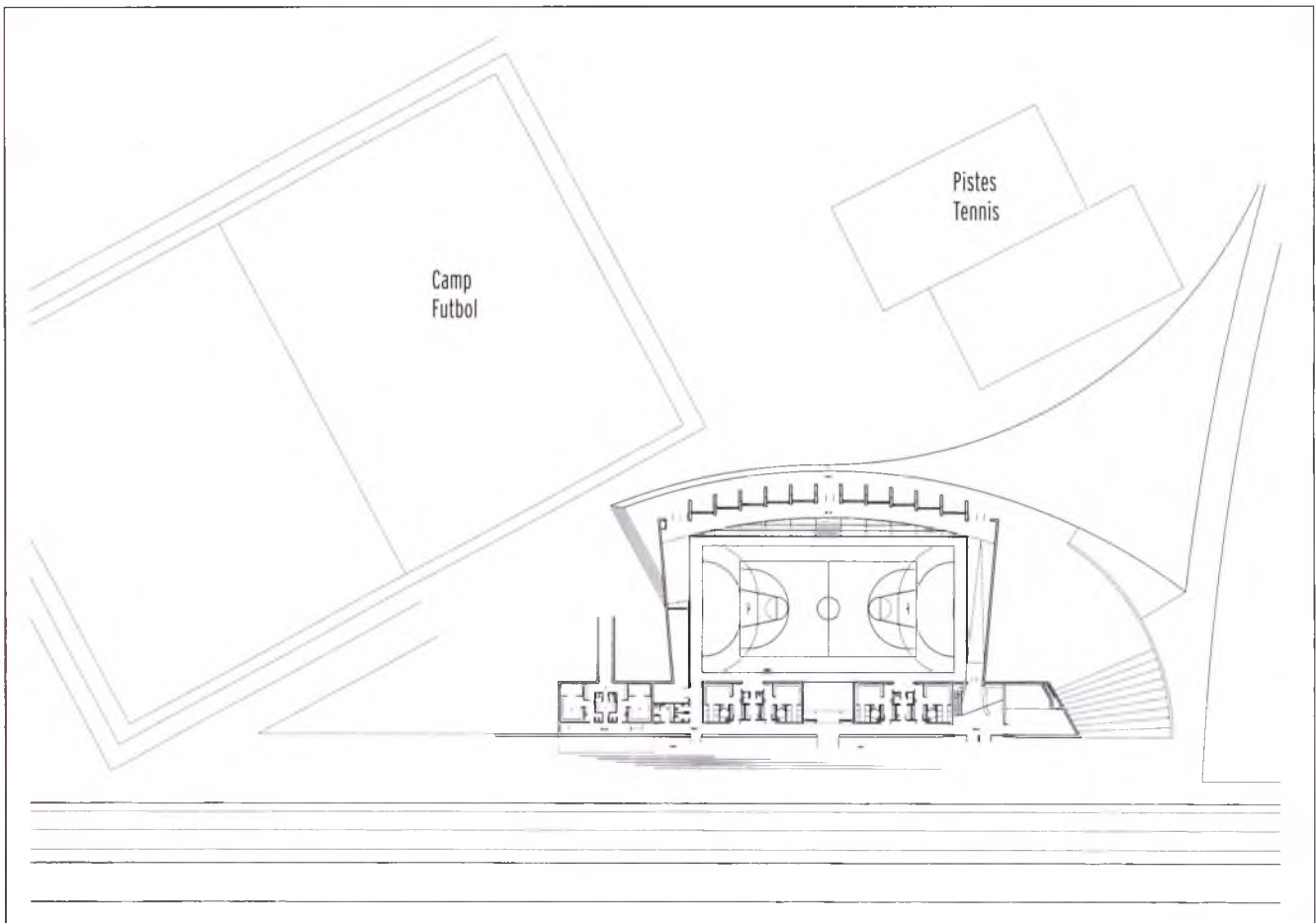
La Direcció General d'Esports de la Generalitat de Catalunya haurà de destinar una partida pressupostària per a la propera construcció d'un pavelló d'esports a Camprodon.

Això és el que es desprèn de la sentència dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, un cop resolt de forma favorable per l'ajuntament de Camprodon, el contenciós administratiu que tots els grups municipals van tirar endavant contra la denegació de la subvenció. Aquesta és la primera vegada que un ajuntament interposa i alhora guanya un contenciós a la Generalitat per no complir amb les previsions d'inversió que contemplen els «Plans de Muntanya» i que elaborats pel govern català preveien l'any 94 (data en què es va fer i

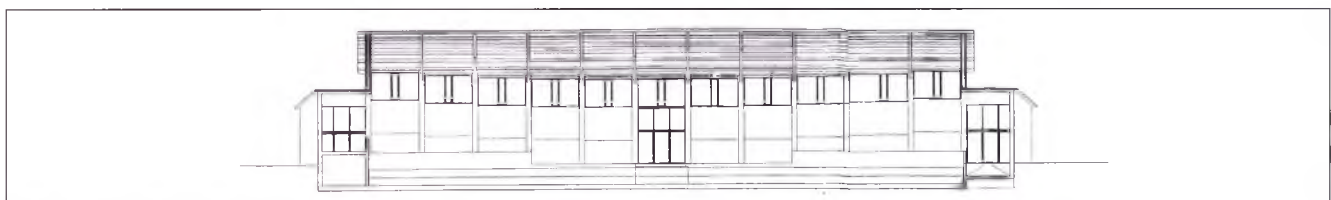
es va denegar la petició) una dotació econòmica per a la construcció d'un pavelló a Camprodon.

L'Ajuntament també ha arribat a un acord amb la Fundació Germans Vila Riera de Camprodon per la cessió dels terrenys on s'ha de construir d'aquesta nova infraestructura esportiva. Aquest era un dels requisits imprescindibles per optar a la subvenció. La parcel·la en qüestió té uns 7.000 metres quadrats i està enganxada a l'actual zona esportiva municipal de Can Pascal on hi ha un camp de futbol, un camp de futbol-7 i unes pistes de tennis.

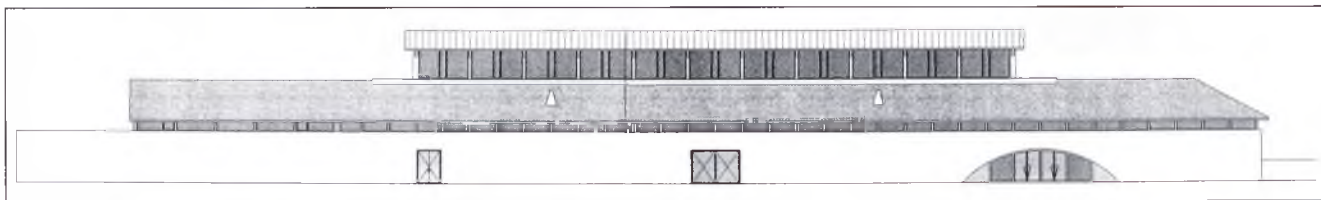
Els «Plans de Muntanya» serveixen per a determinar quines actuacions es faran en un període de temps determinat a cada comarca.

Plànols del Pavelló d'Esports.

(Continua a la pàgina següent)

La nova Ronda Urbana de Camprodon, una realitat, per a finals del 2001

La Diputació de Girona va acordar, el passat 24 d'octubre, treure a exposició pública per la seva posterior subhasta les obres de construcció de la nova Ronda Urbana a Camprodon. Aquesta obra, que servirà per millorar l'accessibilitat a la nostra Vila, té un cost de 630 milions de pessetes que assumeix en la

seva totalitat la Diputació de Girona. L'execució de l'obra anirà a càrrec de la Generalitat de Catalunya i el calendari d'actuació preveu l'inici d'obres a principis del 2001 i abans de cloure el mateix any la inauguració d'aquesta nova infraestructura urbana, tan esperada a Camprodon.

Millores a les nostres carreteres

La Diputació de Girona va destinar una partida pressupostària de 10 milions de pessetes per millorar la carretera que va a Rocabruna i Beget. L'àmbit d'actuació d'aquesta obra ha estat des del pont del trencant de la carretera de Molló fins a Beget. Aquesta carretera que és estreta i presenta

mala visibilitat s'ha eixamplat en algun punt, s'han adequat trams perillosos i s'han col·locat tanques protectores. També la Generalitat ha arranjat l'encreuament de la carretera Camprodon-Molló i Rocabruna-Beget, amb carrils d'incorporació.

Continuen les millores a l'església de Beget

Aquest estiu, mitjançant un conveni entre la Generalitat i l'ajuntament s'ha restaurat tot l'altar major de l'església de St. Cristòfol de Beget. Properament es millorarà la il·luminació interna de

l'església gràcies a la subvenció de la Diputació de Girona. Totes aquestes obres estan incloses en el conjunt d'inversions realitzades per la gran importància arquitectònica i cultural de l'edifici.

C/ València, 14
Tel. 972 74 00 97

PLANAS
JOIERIA - RELLOTGERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

Camprodon rebrà més de 75 milions del PUOSC pel quadrienni 2000-2003

Camprodon ha estat un dels municipis més beneficiats pel Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya 2000-2003. Dels 792 milions que es destinaran al Ripollès quasi un 10% s'invertirà a casa nostra.

Camprodon ha estat un dels 10 municipis de tota la demarcació de Girona que han rebut més subvencions del PUOSC.

De les cinc obres en què la Generalitat invertirà en aquests 4 anys a Camprodon la més immediata és la construcció d'un dipòsit d'aigua potable a Rocabrunga que pressupostada en prop d'11 milions està subvencionada en un 50% i està previst que s'iniciï aquesta tardor.

La resta d'obres incloses al PUOSC tenen aquest calendari d'actuació: pavimentació del camí del Sitjar i Resclussanys prevista pel 2001, dotació d'aparcament al nucli urbà i reconstrucció del conjunt històric de Cal Marquès per a dotació cultural pel 2002, i la 2ª fase de les obres d'urbanització de la colònia Estabanell pel 2003. Totes elles excepte la rehabilitació de Cal Marquès (30 milions de subvenció) i els aparcaments (21 milions) estan subvencionades al 50%.

Camprodon ja disposa del Canal Meteorològic que funciona les 24 h. del dia

Tal i com estava previst després de la posada en marxa de l'estació meteorològica municipal de Camprodon, s'ha creat un canal per tal d'oferir i poder consultar totes les variables meteorològiques recollides a la vila. Els camprodonins reben tota la informació meteorològica sintonitzant el canal 61 de l'UHF als

seus televisors. El canal, que funciona de forma ininterrompuda des de l'1 de gener del 2.000 crea registres meteorològics cada 30 minuts que poden ser consultats per fer estudis i estadístiques quan es cregui oportú.

La informació que es transmet per la petita pantalla va des de les dades més bàsiques com ara temperatura, humitat, velocitat del vent i recull de pluges diari, fins les més sofisticades com ara la temperatura del riu Ter al seu pas per Camprodon i la de la rosada, la intensitat de la radiació solar i la pluja acumulada des que es va engegar l'estació.

Amb aquesta estació que l'ajuntament de Camprodon ha instal·lat a l'edifici consistorial es pot conèixer amb més detall el microclima que hi ha a la zona.

Un nou dipòsit d'aigua per a Beget

El passat mes d'abril es va inaugurar un dipòsit d'aigua potable a Beget. L'obra, que va costar 10 milions de pessetes ha estat finançada per la Generalitat, que hi ha aportat 4 milions i la resta a càrrec de l'ajuntament de Camprodon.

Amb aquesta obra s'ha millorat la captació i el cabdal d'aigua potable per als veïns de Beget.

Inauguració dipòsits de Beget.

Plaça del Carme, 16
17867 CAMPRODON

Bar Canigó

ENTREPANS PER A EMPORTAR Tel. 972 74 06 33

Acabades les obres de construcció del camp de futbol-7

L'oferta esportiva de Camprodon continua creixent ja que a l'actual camp de futbol municipal s'hi ha afegit un nou equipament per jugar a futbol-7. Amb aquest nou espai es veuran cobertes les necessitats esportives dels més petits. Aquesta inversió ha comptat amb una subvenció de la Diputació de Girona.

La urbanització de Font Rubí, urbanísticament, ja depèn de l'Ajuntament

Finalment, la urbanització de Font Rubí ha passat a dependre de l'ajuntament de Camprodon. La urbanització, que va néixer de forma irregular durant els anys 70, no es va legalitzar fins l'any 83 amb l'arribada del nou Pla General, on es va acotar i definir el seu creixement. A més, dins del Pla General, s'hi va incloure una clàusula que especificava que per passar a dependre de Camprodon s'havia d'urbanitzar la zona i s'havien de resoldre els diferents problemes que hi havia, entre d'altres la captació i distribució de l'aigua. La inversió dels mateixos propietaris (uns 300 milions) ha suposat l'acceptació i liquidació d'aquestes obres per part de l'ajuntament de Camprodon.

Lourdes Sau substitueix Valentí Clarena com a regidora a l'ajuntament de Camprodon per CIU

Lourdes Sau, número quatre de la llista de CIU en les passades municipals va prendre possessió del càrrec de regidora després de la dimissió de Valentí Clarena que anava de número tres.

El curs passat l'Escola de Música Isaac Albéniz va doblar el nombre d'inscrits i va ampliar matèries

El curs passat l'Escola de Música Isaac Albéniz de Camprodon va iniciar les classes doblant el nombre d'inscrits i afegint noves matèries per donar resposta a la forta demanda que en aquest sentit hi va haver. Aquest any, i seguint la mateixa línia del curs anterior, el nombre d'inscrits ja supera els 80 alumnes. En el curs de l'any passat es van incorporar classes de guitarra, acordió diatònic i cant coral, que sumades a les ja existents de piano, flauta travessera, violí o tallers de música, han donat un ampli ventall de possibilitats als amants de la música. Aquesta ampliació de matèries també va obligar a augmentar el quadre del professorat. Si bé el perfil de l'alumnat és molt variat, nens, adults i fins i tot jubilats, la majoria han escollit com a instrument predilecte el piano. Actualment l'escola de música, que ja compta amb 3 anys d'història, està en vies d'homologació per tal d'oferir estudis oficials.

Actuació «Fi de curs» d'alumnes de l'Escola de Música Isaac Albéniz.

La Biblioteca de "la Caixa" ja és municipal

L'antiga biblioteca de "la Caixa" ha estat una de les últimes de Catalunya que ha tancat l'entitat financera. Un acord entre l'ajuntament de Camprodon i "la Caixa", ha permès de conservar la biblioteca. L'Ajuntament ha adquirit el local a canvi de 4,5 milions de pessetes aportats per l'entitat financera, i a més "la Caixa" ha donat 10 milions de pessetes per a obres de manteniment i millora. A finals d'any, ja es podrà utilitzar aquest local de consulta, completament remodelat i amb servei d'accés a Internet.

L'ajuntament de Camprodon destina 1.200.000 ptes. a projectes de solidaritat amb el tercer món

Seguint la línia de gestió d'anys anteriors, l'ajuntament de Camprodon destina el 0,7% de l'import dels pressupostos municipals a projectes humanitaris. Aquest any, la partida, que puja a un milió i mig, s'ha dividit en dues parts: 1.200.000 per ajudes al tercer món i 300.000 pessetes per ajudar a gent necessitada de la zona.

En tres aportacions de 400.000 pessetes cadascuna, l'ajuntament inverteix en tres projectes, 2 a Nicaragua i 1 al Marroc seguint una línia continuista, ja que en dos d'ells ja s'hi havia invertit l'any passat.

Al Marroc aquests diners serveixen per crear les infraestructures necessàries per a la creació d'abastament d'aigua potable en municipis on no disposen d'aquest recurs. A Nicaragua les aportacions es destinaran al desenvolupament de pobles agrícoles i a un hospital infantil de Managua, el "Jesús Ribera", on mensualment se'l proveirà de material sanitari i medicaments a través d'un projecte promogut des de l'associació humanitària Dr. Trueta. Precisament és aquesta mateixa entitat la que disposa d'un contenidor per la recollida de medicaments al Centre d'Assistència Primària de Camprodon on en el decurs de sis mesos s'han recaptat 13 quilos de medicaments.

Obres de remodelació de la torre del rellotge de Camprodon

La primera fase de les obres de remodelació de la torre del rellotge ha consistit en canviar l'esfera, seguint fidelment les mides i model de l'anterior, i en restaurar tres de les quatre parets que el sostenen i el terrat que s'ha fet completament nou. Els treballs per construir la nova esfera, han estat molt precisos, ja que s'ha hagut d'utilitzar suport informàtic per crear una mida de promig dels números romans originals que havien estat pintats antigament un a un i a mà.

A cop d'ull els vianants poden observar que les parets han estat restaurades ja que s'han hagut de remuntar les pedres que l'heura havia envaït i en molts casos descalçat de la paret.

Per aquest any 2000, la torre del rellotge veurà enllestida l'última fase de la seva remodelació que

consisteix en restaurar la paret oest de l'edifici. Aquesta paret que té una difícil accessibilitat és de les més importants perquè hi té adossada l'escala que porta fins als pisos superiors i al terrat. L'escala ha de ser totalment desmuntada per substituir-la per una de nova conservant el perfil visual exterior.

Obres de remodelació a la torre del rellotge.

L'ajuntament de Camprodon disposa d'un Pla d'Emergència per netejar la vila en casos de nevades extremes

Per evitar caos circulatoris i possibles caigudes de vianants en casos de nevades extremes, l'ajuntament de Camprodon va elaborar, aquest hivern, un pla d'emergències per actuar d'immediat.

El pla en el que hi participen els Mossos d'Esquadra, el Cos de Bombers Local, Protecció Civil, Creu Roja de Muntanya, i la Brigada Municipal, pretén tenir els carrers nets en un període de temps breu. Amb això s'evitaran les acumulacions de neu i les posteriors glaçades.

El pla, que va tenir molt bona rebuda per part de les entitats i organismes participants, estableix un ordre de prioritats sobre les zones on començar a actuar i què fer amb la neu retirada.

Amb tot, perquè el pla funcioni al 100% és fonamental la col·laboració ciutadana i per això es distribuirà una normativa d'actuació per la població enfront les nevades. El Pla d'Emergències preveu actuar primer en el casc urbà i la perifèria de Camprodon, per obtenir una via rodada d'entrada i sortida a la vila i alhora netejar les zones rurals i veïnats que depenen d'aquest Ajuntament.

Agraïment a la Sra. Josefa Llop

La Sra Josefa Llop, camprodonina resident a Barcelona, en morir va cedir les seves propietats a l'Hospital Geriàtric de Camprodon. Les seves possessions, que consten d'una finca, més tres pisos fruit d'una permuta, han passat a ésser propietat de l'Hospital. L'ajuntament de Camprodon agraeix el gest envers el nostre municipi.

Interferències a l'espai radioelèctric

Davant les interferències que darrerament les emissores de la Generalitat provoquen en l'espai radioelèctric, i que afecten la xarxa del cable de la televisió municipal, la ràdio i els serveis d'emergència, l'ajuntament de Camprodon ha adreçat una queixa formal a les diferents administracions catalanes i estatals per tal de resoldre el problema. Aquest ha estat l'últim pas davant la passivitat que els causants de les interferències (la corporació d'emissores de la Generalitat) han mostrat a les peticions de l'Ajuntament.

El Museu Isaac Albéniz disposa des d'aquest estiu d'un llibre de visites d'honor

Des d'aquest estiu el Museu Isaac Albéniz de Camprodon disposa d'un llibre per recollir la signatura i impressions de visites de personatges il·lustres de tots els camps, polítics, culturals i esportius.

Pasqual Maragall signa el llibre d'honor del Museu.

El llibre recull els testimonis de: Alfons Alzamora, nét d'Isaac Albéniz; Pasqual Margall, polític; Alba Ventura, pianista; i Jordi Maluquer, periodista i ex-director general de música de la Generalitat. Totes aquestes personalitats han visitat durant la primavera i l'estiu d'enguany el Museu Isaac Albéniz i, per tant, han deixat escrites per la posteritat les seves impressions signant en aquest llibre.

Rutes a peu per la Vall de Camprodon a Internet

Ja es poden consultar les diferents rutes a peu (28) que es poden fer per la Vall de Camprodon a Internet. Per accedir a la pàgina Web cal teclejar l'adreça següent: <http://www.valldecamprodon.org> A més d'una descripció detallada de cadascuna de les rutes, hi ha també un plànol orientatiu. Així mateix, la Mancomunitat de la Vall de Camprodon, amb la col·laboració del Patronat d'Iniciatives Econòmiques de l'ajuntament de Camprodon, ha editat aquestes rutes en català i castellà i més endavant ho farà en francès i anglès.

L'ajuntament de Camprodon ja té correu electrònic

A banda de les tradicionals formes de posar-se en contacte amb l'Ajuntament de Camprodon, ara hi ha també una adreça de correu electrònic :

ajcamprodon@retemail.es

Pel que fa a altres serveis municipals, com són l'oficina de turisme i la ràdio, també disposen de la seva pròpia adreça de correu electrònic per rebre qualsevol tipus d'informació:

Oficina de Turisme: turismecamprodon@retemail.es

Ràdio municipal de Camprodon:

radiocamprodon@retemail.es

Inversions per al 2000

Cal destacar el capítol d'inversions (132 milions), la contenció de la despesa corrent, i la voluntat de no augmentar la pressió fiscal. En conseqüència, la puja dels impostos i taxes municipals s'ha fet d'acord amb les previsions de l'augment del cost de la vida.

EL PRESSUPOST MUNICIPAL DEL 2000

INGRESSOS

		ORDINARI	HOSPITAL MUNPAL.	PATRONAT (PIE)	FUND.PUB.ISAAC A.	TOT.CONOLIDAT
CAP. I	IMPOSTOS DIRECTES	105.950.000				105.950.000
CAP. II	IMPOSTOS INDIRECTES	11.500.000				11.500.000
CAP. III	TAXES I ALTRES INGRESSOS	69.150.000	34.400.000		800.000	104.350.000
CAP. IV	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	71.277.295	10.300.000	4.000.000	2.750.000	88.327.295
CAP. V	INGRESSOS PATRIMONIALS	151.000	3.910.000			4.061.000
CAP. VI	ALIENACIÓ D'INVERSIONS REALS					
CAP. VII	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	63.639.350	0			63.639.350
CAP. VIII	ACTIUS FINANCERS					
CAP. IX	PASSIUS FINANCERS	54.714.974				54.714.974
	TOTAL INGRESSOS	376.382.619	48.610.000	4.000.000	3.550.000	432.542.619
	TOTAL INGRESSOS CORRENTS (CAP. I al V - ART. 36) - 1.500.000	256.528.295				

DESPESES

		ORDINARI	HOSPITAL MUNPAL.	PATRONAT (PIE)	FUND.PUB.ISAAC A.	TOT.CONOLIDAT
CAP. I	DESPESES DE PERSONAL	96.967.000	27.400.000	1.500.000	1.330.333	127.197.000
CAP. II	DESPESES DE BÉNS CORRENTS	81.765.457	12.375.000	2.500.000	1.220.000	97.860.457
CAP. III	DESPESES FINANCERES	9.626.292	200.000			9.826.292
CAP. IV	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	25.707.967	6.600.000			32.307.967
CAP. VI	INVERSIONS REALS	132.054.169	2.035.000		1.000.000	135.089.169
CAP. VII	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	800.000				800.000
CAP. VIII	ACTIUS FINANCERS					
CAP. IX	PASSIUS FINANCERS	29.461.734				29.461.734
	TOTAL DESP. CRÈDITS DEFINIT.	376.382.619	48.610.000	4.000.000	3.550.333	432.542.619
	DESP. CORRENTS CRÈDITS DEF. (CAP. I al CAP. IV)	214.066.716				

El pressupost municipal de l'any 2000, seguint la mateixa línia de l'anterior que es va saldar amb un superàvit (romanent de tresoreria positiu) d'uns 60 milions, és de 432,5 milions de pessetes. Aquest nou pressupost va ser aprovat per 7 vots a favor i 4 en contra. Així mateix, va ser aprovat el pressupost de l'hospital, el del Patronat d'Iniciatives Econòmiques i el de la Fundació Isaac Albéniz.

Quadre pressupostos

- **Camí de Sant Antoni.** Es tracta de pavimentar tot el camí de Sant Antoni. El cost de l'obra anirà a càrrec dels tres titulars de les tres torres de comunicacions situades en aquesta muntanya. → **37.642.180**
- **Camins municipals.** Millora dels camins del municipi. → **2.000.000**
- **Reposició vials nucli urbà.** Arranjament del carrer Freixenet i Ignasi Casabó, i repàs de la resta de carrers. → **14.000.000**
- **Xarxa d'abastament aigua Beget.** Inversió complementària a la de l'any passat sobre aquest servei municipal. → **2.000.000**
- **Museu Albéniz.** Condicionament del Museu. → **3.000.000**
- **Mobiliari associat funcionament serveis.** Diferents inversions sobre serveis municipals i mobiliari urbà. → **5.000.000**
- **Elaboració Pla especial camins.** Anualitat de la redacció de l'inventari i gestió dels camins municipals. → **1.000.000**
- **Xarxa enllumenat públic.** Inversió a diferents sectors de la població d'acord amb les previsions del Pla de millora elèctrica del municipi de Camprodon. → **3.000.000**
- **Xarxa d'aigua i sanejament nucli urbà.** Millora de la xarxa d'aigua i sanejament aprofitant les rases obertes per a la canalització de gas → **7.000.000**
- **Pavimentació antiga carretera Sant Joan.** → **3.000.000**
- **Torre del rellotge** → **2.000.000**
- **Instal·lacions esportives Rocòdrom** → **2.000.000**
- **Dotacions Parc Infantil.** Mobiliari urbà corresponent al futur Parc Infantil de la Mare de la Font. → **8.000.000**
- **Ampliació cementiri municipal.** Construcció de nous nínxols. → **2.500.000**
- **Senyalització Pla Desenvolupament Turístic.** Nova senyalització ciutadana, monumental i comercial → **3.000.000**
- **Reposició xarxa televisió cable.** Ampliació i millora a nous sectors del servei de cable → **2.000.000**
- **Transport servei abastament aigua.** Compra d'un vehicle dels serveis municipals d'aigua → **2.000.000**
- **Compra edifici biblioteca.** Adquisició del local de la biblioteca, situada al carrer Catalunya 1. Inversió pagada per "la Caixa" → **4.500.000**
- **Inversió jardineria** → **1.000.000**
- **Dotació biblioteca.** Millores a l'interior de la biblioteca. → **2.000.000**
- **2 fase Colònia Estabanell.** Finalització de l'obra de cobriment del canal consistent en tancar la bassa i col·locació de baranes i ajardinament del passeig fluvial → **4.236.756**
- **Aparcament Font Nova.** Compra dels terrenys on es construirà l'aparcament de la Font Nova. → **4.200.000**

Torre de Cavallera.

ITINERARIS per castells i fortificacions

En l'anterior número en Joan Vila ens posava al corrent de les fonts de Camprodon, aquest cop ens porta a fer un recorregut pels castells de la Vall de Camprodon.

La Vall de Camprodon, juntament amb els nuclis de l'Alta Garrotxa Beget i Rocabrúna que hi són agregats, és un territori amb història. El fet de ser una terra fronterera li ha comportat una sèrie de pros i contres que l'han marcat.

Així podem dir que és una terra on la barreja amb gent de França és més acusada que altres llocs més allunyats de la frontera. Bé sigui perquè hi ha hagut desercions d'un bàndol o d'un altre, o bé perquè hi ha hagut aparellaments, el fet és que hi ha hagut barreja de població dels dos costats.

I què no dir del contraban. Tant l'Alta Garrotxa com les nostres muntanyes han estat lloc important de contraban. Fins i tot hi ha una antiga caserna a una distància de dos quilòmetres de la

frontera que se'n diu *la casilla* on hi habitaven els carrabiners encarregats d'evitar el contraban. I no fa gaire, de tot això. Hi ha gent que ho practicava que viu entre nosaltres.

Però el que més ha marcat la posició fronterera han estat les guerres i les incursions d'un bàndol

i d'un altre. Durant segles aquest territori ha estat sotmès a atacs, a retirades i a defenses.

Camprodon és un exemple d'emplaçament d'un lloc fortificat. Dalt d'un turó anomenat puig de les Relíquies, protegit pel riu, el castell de Camprodon fou un lloc que va patir les incursions d'un i altre costat de la frontera. El castell de Camprodon, anomenat castell de Sant Nicolau, ha desaparegut gairebé en la seva totalitat, essent reemplaçat per una casa d'estiueig.

Citarem la descripció que en fa la Silvia Planas en el seu llibre Camprodon:

"La fortalesa es va edificar en el segle XII, quan l'abat del monestir va obtenir permís del rei per a traslladar-se amb els monjos i els camprodonins

Casa fortificada "La Sala" de Vilallonga.

Club Tennis Camprodon

Squash, Curset de Tennis

Bac de Sant Pere, s/n.
Tel. i Fax: 972 74 08 12

17867 CAMPRODON
(Girona)

de la Vall de Camprodon

Castell St. Nicolau - Camprodon.

a aquell lloc més alt i segur. En 1249, Jaume I va rebre, junt amb el poble, aquest castell. En aquella època, al turó hi havia una petita comunitat d'artesans i botiguers, que el rei tractava de protegir de la competència dels del poble atorgant-los privilegis especials.

Amb els atacs dels francesos, constants en la història de Camprodon, el castell tingué els seus moments de màxima importància. El primer d'aquests atacs fou el del segle XIII, quan el rei francès intentava envair Catalunya...

Al segle XVII, el castell de Sant Nicolau va adquirir protagonisme en moltes ocasions: en 1655 l'ocuparen els francesos, que en varen ser expulsats al cap de 4 anys pel general Pròsper Totavila...

En 1666, el castell i la vila estaven sota el domini espanyol... Els francesos varen tornar el 1689, comandats pel duc de Noailles. En varen ser expulsats per les tropes del virrei el mateix mes d'agost. El virrei va manar que es volés el castell. Camprodon es va quedar sense defensa. I això preocupava els síndics

i els propis consellers de la Diputació, que demanaren al rei i a la reina que intervinguessin per tal que el castell fos reconstruït, cosa que mai no es va aconseguir.

El castell es torna a esmentar encara, com a plaça forta ocupada per l'exèrcit francès, durant les guerres carlines. L'historiador A. Galí, de Camprodon, explica que quan el general Burjó, carlí, va assetjar el poble, ell i molts altres camprodonins estigueren refugiats al castell de Sant Nicolau, des d'on veieren l'arribada de les tropes del general Carbó i la retirada dels carlins."

En el castell existí la capella de Sant Nicolau. Junt amb ella hi hagué, abans del castell, un hospital de peregrins cuidat per monges agostines que hi tenien el seu convent. Aquest va continuar encara molt de temps dintre les muralles del castell.

La pregunta que tothom es fa és: com és que el castell sigui propietat privada, i com és que es va deixar enderrocar l'església de Sant Nicolau?

Evidentment, és difícil resoldre ara una qüestió històrica. Si el castell era propietat privada, ara poc hi podem fer. En canvi, l'enderrocament de l'església de Sant Nicolau sembla que es va fer a corre-cuita, amb fets consumats. S'hauria de comprovar si va ser així. Perquè en cas de ser veritat la història hauria de poder refer alguns dels seus errors. Intento dir que, si algú, fa anys, ha actuat amb prepotència pel cim de tot el poble, ara, anys després, ens toca refer la injustícia: expropiant la casa que s'hi va construir i deixant el solar net.

A part de l'interior del castell, sembla que podria ser d'interès endreçar-ne l'exterior i fer-hi una espècie de camí de ronda. És un espai ben desaprofitat per Camprodon.

Evidentment, el castell de Camprodon no és l'única fortificació del municipi. Al sud de Camprodon, aigües avall de Les Rocasses hi havia dues fortificacions, Creixenturri i Cavallera.

club
Golf
Camprodon

Bac de Sant Antoni, s/n.
17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. 972 13 01 25

El castell de Creixenturri el va aixecar l'Albert de Santromà, descendent d'una noble família d'Amer.

El 22 d'octubre de 1245, Jaume I aprova la fortificació que Santromà havia fet construir dins la parròquia de Sant Cristòfol de Creixenturri.

El 6 de desembre de 1265, Ramon de Puigpardines compra el castell, anomenat llavors Montjoy, junt amb altres propietats. A conseqüència del terratrèmol de l'any 1327 i l'huracà de l'any 1330 el castell va quedar destrossat. Arran de la seva reparació per la família Puigpardines, es va engrandir i varen anar a viure-hi.

Dins el castell, en Ramon Creixenturri va construir una capella en honor a la Mare de Déu de Creixenturri. El terratrèmol de 1428 va acabar d'arruïnar el castell, i es va traslladar la Mare de Déu a

l'església de Sant Cristòfol. El 1554 fou manat destruir el castell, que, abandonat i mig enderrocat, s'havia convertit en un amagatall de bandolers.

Del castell avui en queden les restes dels fonaments.

Pel que fa a la Torre de Cavallera, encara es troba en bon estat. Hi ha una forta esquerda que demana la col·locació d'un tirant abans que s'obri i s'esberli. La torre formava part d'una fortificació més ampla. Va pertànyer al monestir de Sant Joan de les Abadesses i figura en una informació de Jaume II de l'any 1312 sobre els feus de Bas i Castellfollit "la força de Cavallera, que no es al Vezcomtat de Bas, se te per vescomta de Bas. E so contrast entrel senyor Rey e l'abat de Sent Joan en axi que l'abat de Sent Joan deya que vescomta lo tenia per ell. E el

senyor Rey deya que abans se tenia per ell e la questio nos determena"

Tant la Torre de Cavallera com el castell de Creixenturri guardaven l'entrada de Camprodon pel pas de les Rocasses. A dins la vall mateixa de Camprodon, les fortificacions que servien de defensa eren el castell de sant Nicolau i la fortificació del poble, i el castell de La Roca.

Aquest darrer està situat damunt la roca, ocupant una magnífica situació estratègica. El castell figura en el cens de 1312 amb el nom de "força de la Rocha de Pelonchano", una deformació del llatí que significa *spelunca*, caverna, cova tenebrosa. Pertany a la família Descatllar, vescomtes de Bas. Tant el castell com el poble han adoptat el nom de Descatllar.

La primera dada que es troba se situa a l'any 939 en un document on es parla del "kastro qui dicitur Kastellare. També en un document del comte de Besalú el 1020 es parla de" turrem de castellar " i també de la "Roca de castellar"

Sortint de Vilallonga, just abans del trencant de Tegurà, es troba el Pla de la Sala, per on el riu Ter fa uns petits meandres. A l'altre costat del riu es troben les restes d'una antiga casa senyorial. Sembla haver estat una casa fortificada, encara que la seva posició no seria la més adient. Les parets nord i oest contenen opus spicatum, una obra que data del preromànic, abans del segle XII.

Castell de Rocabruna.

mòbil: 608 64 53 44

Cafè-Bar

Carrer Nou, 4
17867 CAMPRODON
(Girona)

Fora de la vall, però en el mateix terme municipal de Camprodon, hi trobem els pobles de Rocabruna i de Beget, cada u amb un castell. Ambdós pertanyen geogràficament a la Garrotxa. La seva situació, dalt de tot d'aquella comarca ha fet més fàcils les comunicacions amb Camprodon que no pas amb Oix, fet pel qual les relacions han estat sempre més freqüents amb la nostra vall. Van ser agregats l'any 1969 a Camprodon.

El primer poble que trobem quan es baixa a l'alta Garrotxa pel coll de la Boixeda és Rocabruna. Des del mateix coll ja es veu el castell, situat estratègicament en un petit turó. Avui en queden aixecades una muralla cara oest amb obra opus spicatum, una torre encarada a sud-oest, i petites parets i fonaments que permeten encara fer-se una idea clara del conjunt del castell. Des de sobre, es pot apreciar-ne la magnífica situació, amb vistes sobre Beget, Rocabruna i les valls que l'envolten, fent-lo inexpugnable. Dintre el castell hi havia una capella dedicada a Sant Llorenç.

El castell pertany a Arnal de Llerç de qui va passar al seu fill Arnal (1198-1209), passant encara al fill d'aquest, Guillem de Cervià, mort el 1258. Ermenargo de Cervià el va vendre a Raimon de Melany, de qui va passar a la seva filla Marquesa, casada amb en Jaume de Besora; a l'any 1322 es va vendre a Ramon Desbac. El 12 de novembre de 1748 Caietà Descatllar i Desbac, marquès de Besora, va prendre investidura del castell amb tots els drets.

La Roca.

En el mateix Rocabruna s'hi troba la Masó, masia fortificada que es conserva encara en força bon estat. Durant l'última guerra carlina serví de quarter general al destacament que vigilava la frontera.

Encara en el terme de Camprodon, en l'antic terme de Beget, ben bé al cim d'Oix, hi ha el castell de Bestracà.

Per accedir-hi s'ha d'anar al coll de Bestracà, on hi ha l'església de Sant Andreu, datada l'any 979, essent una edificació del segle XII.

Pujant pels darreres de l'església s'arriba al cim del Bestracà a 1044 metres d'altura. Dalt mateix es troben les restes del que foren un castell i capella de Sant Julià, amb absis preromànic.

El primer senyor que se'n coneix va ser Bernat de Bestracà. A l'any

1010 va prendre part amb el comte de Besalú, Bernat Tallaferro, en l'expedició catalana a Còrdova. Per enllaços matrimonials el castell va pertànyer a les famílies Sales, Cartellà, Vidal i Cruïlles, fins que a la meitat del segle XIV passà a la família rossellonesa dels Blau i, més tard, als Baturell, també del Rosselló.

Durant la guerra remença el castell va ser assaltat i els pagesos varen col·locar al noble Berenguer de Baturell en el seu lloc.

No cal dir també que la situació i vista des de dalt són magnífiques. L'haurien d'haver fet inexpugnable, encara que acabem de veure que no va ser així. El castell va ser traslladat al mateix Oix, i actualment és propietat del Sr. Hortalà.

Joan Vila

C/ Catalunya, 13
17867 CAMPRODON

Restaurant
LA MURALLA

Especialitats en Peix

Tel. 972 74 09 00

JA SOMA

Dissabte 6 de maig. Darrera jornada de la Unió Esportiva Camprodon. Després de 26 anys d'història, el nostre club pot pujar de categoria. L'atzar o el calendari, ha volgut que sigui contra el nostre rival, el Vilallonga. La victòria suposava guanyar el campionat i per tant, adquirir la nova categoria, 2ª regional. Ambient de gala i nombrosa assistència de públic al camp de futbol del Vilallonga. Per sort, el partit va ser disputat, incert fins ben entrada la segona part i sense

Els protagonistes.

El President de l'U.E. Camprodon, Joan Busquets, rebent la placa de l'ajuntament.

cap conflicte. Al final, la regularitat mostrada aquesta temporada pel nostre equip, va facilitar la victòria pel resultat de 1-4.

Dissabte 20 de maig. Tarda fresca. Mentre a Coruña, el Deportivo celebrava la consecució del títol, a Camprodon, també per primera vegada, els jugadors, tècnics i directiva es concentraven al camp de futbol per celebrar amb tots els camprodonins el títol de

De festa amb el Carrilet Verd.

C. Ventura

Consultors, S.L. Carrer Freixenet, 6, baixos - Telèfon 972 13 03 08 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Cristina Ventura i Carpintero

Economista

FISCAL

LABORAL

MERCANTIL

COMPTABILITAT

SEGONA!!

Tothom convidat a la festa.

Avui, amb un pressupost de 4 milions de pessetes i amb l'objectiu de mantenir-se dins dels cinc primers qualificats, o qui sap, potser pujar de categoria, el nostre club ha començat la temporada amb molta empena. Sis nous fitxatges, un porter, un central, dos mig-campistes i dos davanters, s'incorporen a la plantilla de l'any passat com a mesura de reforç. Mentre que les ordres i consells continuaran essent del mateix equip tècnic que ha portat una il·lusió renovada als jugadors i seguidors.

Ara tan sols cal entrenar i mirar de reüll com puja la nova fornada del planter, per si s'ha de reforçar el primer equip. Un equip que aquest any tindrà el gust dolç d'un grapat de galetes, les mateixes que el patrocinaran, les "Birba".

I no ens oblidem dels més menuts de la casa, els que formen els dos equips de futbol-7, que enguany han estrenat instal·lacions i que de ben segur són l'alegria del nostre Club. En el moment de tancar aquesta edició, l'U.E. Camprodon és líder tant a la categoria de 2a. regional com a la categoria de Juvenils.

Entrenament dels Juvenils.

Futbol-7.

La Unió Esportiva Camprodon aprofita aquesta pàgina per agrair el suport i la confiança de tota l'afició, sens dubte, una de les claus d'aquest ascens. Us volem donar les gràcies pel vostre suport i per la confiança que ja heu dipositat per endavant en aquesta nova temporada. Un nou curs futbolístic que comença amb un augment de socis, patrocinadors i col·laboradors, perquè tots junts, qui sap, potser arribem a 1ª regional. A tots, senzillament gràcies.

C/ Catalunya, 15
Tel. 972 13 02 84

L'ESPÍGOL
FLORISTERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

MANEL PUJOL i BERTRAN

El taller de l'autodidacte auster

Pugem escales amunt a Can Falet, amb una parada al taller on en Manel hi fa tot de reparacions per a la casa, i on també hi guarda, arreglades en prestatges, grans carpetes amb números de les revistes Destino o Paris Match de dècades enrere. No recordo si és la filla, la Maria Rosa, o el gendre, en Joan, o la dona, la Berta, o qui sap si una néta, l'Ona, que està enganxada a un video-joc en una habitació, qui diu a en Manel: "Potser no te les mires mai", però ell no s'escolta aquesta petita crítica i exhibeix cofoi la seva profusa col·lecció de paper. Té llibres per tot arreu, és com un col·leccionista de lletra impresa. Un dia, per fer-ne via, va mesurar amb un regle totes les lleixes on hi té llibres i, tot fent un promig de centímetres, li'n van sortir prop de 5.000. "Són la meua afició des de sempre. És més un vici que una virtut", diu ell. Es fa difícil descriure en Manel. El seu aspecte de pare Noël corpulent, enèrgic, bonhomíós l'allunyen del tòpic del qui viu refugiat en els llibres, esblanqueït, distant. Però en Manel tampoc no encaixa en la categoria del bohemí ni tampoc en allò que es diu un bon vivant, sinó més aviat amb un home d'acció austera. Irradia tot ell una energia poderosa, imponent, que espanta una mica, i al mateix temps una austeritat de frare. Seguim pujant escales de Can

Falet, edifici que traspuja una humanitat afable i esmolada, i que ell va reformar i acabar amb les pròpies mans. I arribem, per fi, a les golfes, on després del safareig, hi trobem el seu estudi, amb llibres, una taula gran i un ordinador. Una talaia plena de llum i unes vistes magnífiques de Camprodon, on en Manel se submergeix a l'estudi, a la recerca, allò que, segons diu, és el que el fa més feliç. I allà repassem la seva vida per als lectors d'aquesta revista.

"Menys fer de paleta, que és el meu ofici, les altres coses m'han agradat totes"

LA INFANTESA

Va néixer el gener de 1923 allà mateix on ens trobem o en un costat pròxim. Va tenir una infantesa molt dura. El seu pare, Rafel Pujol, un petit contractista, es va arruïnar quan ell tenia cinc anys. "Va haver de construir una fàbrica de teixits amb la condició que no cobraria fins que no l'entregués. No tenia capital i li van deixar diners." Va resultar que l'amo va fer fallida, el pare d'en Manel va cobrar només "un cinc per cent" i va quedar

carregat de deutes a tota la comarca. Aquesta situació desastrosa va coincidir amb el segon embaràs de la Joaquina Bertran, una dona instruïda, que ensenyava corte i que va donar llum a l'Anselmo, que era retardat. Es va relacionar el desgraciat negoci i la pressió extrema que devia comportar en la família amb la "subnormalitat" de l'Anselmo. "El pare es volia suïcidar", recorda en Manel. Així que en Manel no va anar a escola fins als 9 anys: va haver d'ajudar a casa a cuidar l'Anselmo, "que no va caminar fins que tenia 5 anys" mentre el pare feia de paleta, la mare li portava els comptes i ensenyava a cosir, i la família semblava superar de mica en mica una època difícil. "Als vespres la mare m'ensenyava a llegir i

LLOGUER D'APARTAMENTS,
LOCALS COMERCIALS i
PLACES DE PÀRQUING

Carrer Catalunya, 15
Apartat de Correus, 48

Telèfon: 972 74 02 64
17867 CAMPRODON

BATLLE

PROMOCIÓ I VENDA D'HABITATGES

a fer números”, recorda. L'estada d'en Manel a l'escola va ser curta i interrompuda, quan tenia 13 anys, per l'esclat de la guerra. Durant la guerra va treballar a l'Hospital de Carrabiners, perquè això és el que principalment va ser Camprodon durant la lluita fratricida: un hospital. “Allà hi menjàvem, hi teníem tabac...” En acabat, no va ser especialment *significat*, encara que un dia, remenant no sé quins papers, va veure el seu nom en una llista de “desafectes” al nou règim de Franco, juntament amb el de Francesc Pujol, que havia estat el secretari de la UGT, i a qui se li prohibia que fos president del Casino.

Amb 19 anys, a en Manel li va tocar afrontar la sobtada inval·lidesa del pare i fer-se càrrec del negoci. En Rafel Pujol, que “era d'esquerres, tot i tenir treballadors”, va patir un accident baixant de Molló, on treballava en la restauració de l'església romànica. Una cama i un braç paralitzats van ser-ne el resultat. “Tot i així va pujar dues vegades a Sant Antoni. No es donava per vençut”.

se en una noia d'uns 18 anys a la Plaça del Mig que ballava sardanes donant-li l'esquena. “I per veure-li la cara vaig haver de posar-me al seu costat”. Això era al matí. A la tarda, hi havia ball. “Jo sóc molt mal ballador. Li vaig dir a en Cisquet (tocava l'orquestra de Camprodon) que toquessin un pasdoble.” I va descobrir que aquella noia es deia Berta, era de Perpinyà, i parlava català del Rosselló. I a la nit, hi va

Un puntal molt fort. I això que, al principi, com que era francesa m'havia de sentir a dir que anaven totes amb calces curtes, que eren totes unes putes i no en faria res”.

A part dels comentaris maliciosos, van ser dos anys d'un festeig un pèl atribolat i perillós. Per passar la frontera calien uns passaports que concedien les autoritats franceses només per 24 hores. En Manel aconseguia, qui sap com, (com podia ser “desafecte” i amic de la policia alhora?) passis sense data. Un dia uns guàrdies civils el van prendre per un fugitiu i li van disparar. “Precisament era un dia que portava un carregament de cafè per al cap de la policia”, recorda. Eren ardits de l'enamorat per aconseguir llibertat de moviments. Poc abans del casament havia rebut una carta de la Berta, citant-lo per conèixer la família d'ella. Unes hores abans els maquis, guerrillers de la resistència, n'havien fet una de sonada a aquest cantó de frontera. Dos guàrdies civils morts, un de ferit, un pont esberlat prop d'Olot. La tensió era alta. El desplegament de policies, guàrdies d'assalt, guàrdies

LA BERTA

El Nadal del 48 va tenir lloc un fet important per en Manel: els francesos van obrir la frontera de Coll d'Ares, tancada des del 36. En Manel tenia un avi d'origen francès, i parents a La Manera. L'estiu del 49, a una gran festa que es va fer a Prats de Molló, en Manel, va fixar-

haver més ball encara. La festa era grossa. Es van anar veient. Ella venia a Camprodon amb les amigues. De la Berta, diu que li va agradar “tot”. “És també d'una família humil, feia de mestra en una escola de monges i també li agradava llegir, i va més ràpid que jo”. En parla com d'una “espècie de tresor.

civils era espectacular. Assenyadament, tothom aconsellava en Manel que aquell dia no es mogués. “Et mataran, em deien”. A les sis del matí ell enfilava, a peu, cap a França. I en arribar a l'altre costat es recorda de la imatge dels gendarmes francesos apuntant aquell jove enamorat i imparable de

PERRUQUERIA HOME-DONA
TRACTAMENTS CAPILARS
MAQUILLATGES
MANICURES

Plaça Santa Maria, 10
17867 CAMPRODON
Tel. 972 74 13 40

28 anys, curtit i llegidor, amo del seu negoci, que ja se les havia vist totes, i que era a punt de casar-se amb la Berta de 20 anys.

RELIGIÓ

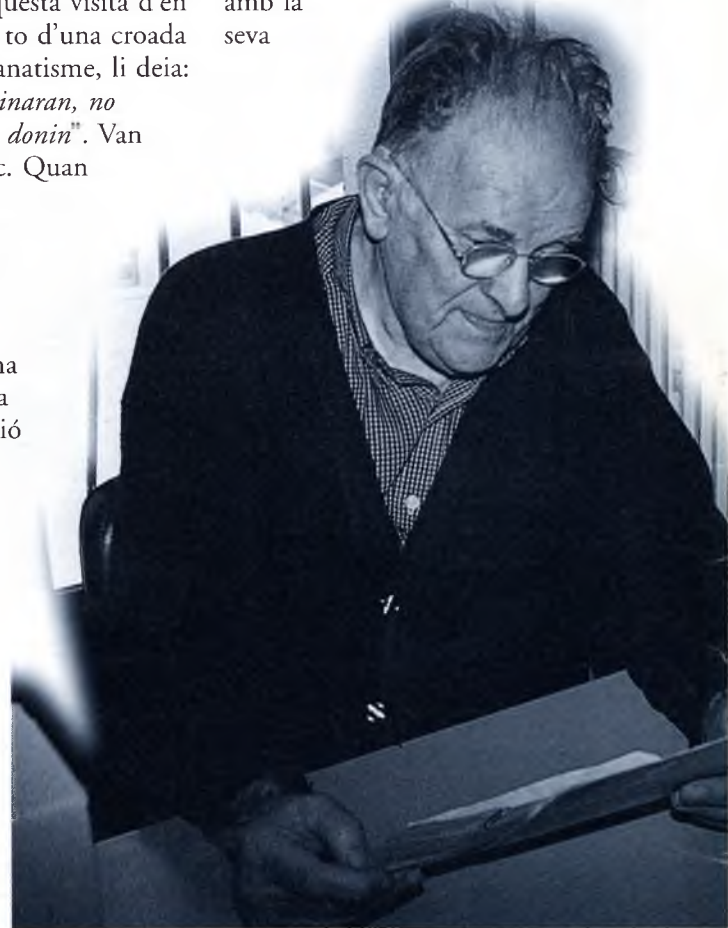
I l'any 1951 hi va haver casament a l'església de Santa Maria. Devia ser un casament peculiar. En Manel no va voler que es tirés ni una sola fotografia. *"Em vaig casar per l'Església per força. Jo no m'hi hagués pas casat"*, explica. Des del món actual de descreguts, les seves paraules, la seva actitud de fa 50 anys, traspuen encara un no sé què coratjós, modern i estrany. *"I va ser l'última vegada que em vaig confessar"*. I reproduïm, més o menys, les paraules que en Manel va endinyar a un capellà de l'exèrcit que el va confessar:

-El secret de confessió és autèntic...? Doncs com que jo no crec en el Déu dels catòlics, em caso per força. I no crec que vostè em pugui perdonar si és pecat.

Diu en Manel que es va assegurar que el secret no sortiria d'allà, *"perquè en aquell moment era per fotre'm a la presó"*. No sembla, d'entrada, que hi hagués rebel·lia, o un abrondament desafiant o una rêmora anticlerical de la república, sinó quelcom més profund, meditat. *"Un dels problemes que he estudiat més a fons és el de l'existència de Déu"*, diu. *"Jo em sentia ateu, o com els agnòstics, que diuen que som tan poca cosa que la nostra intel·ligència no pot definir el que és Déu. Jo sóc una petita persona, d'una petita regió, d'un planeta, d'un sistema solar que a la vegada és part d'una via làctia de*

milions i milions d'estrelles i que és una nebulosa de la qual n'hi ha mils de milions més. I qui som nosaltres?" I assegura que ho ha "garbellat" tot, mahometisme, confucionisme, tota mena de filòsofs. Ja hem dit que en Manel és un home actiu de mena. I un estiu, el 1958, va fer cap a un d'aquests exercicis de formació de l'espirit religiós que en deien Colores. Però per què hi vas anar?, li pregunto. *"Era un rentat de cervell com el que deien que feien els comunistes. La gent tornava i se n'anava a resar amb els braços en creu, venien girats com una mitja."* I explica que la família, intuïnt una clara amenaça en aquesta visita d'en Manel, que tenia el to d'una croada personal contra el fanatisme, li deia: *"Et mataran, t'enverinaran, no mengis res del que et donin"*. Van ser quatre dies a Vic. Quan hi va arribar els organitzadors ja el coneixien, ja havien estat previnguts de l'huracà que se'ls acostava. Durant una lectura, en Manel va saltar amb la intenció de rebatre la frase *"tots som una branca de Déu"*, amb tot d'arguments filosòfics. Van acabar tancant-lo en una habitació. I recorda que un empresari de la comarca, en acabar aquelles sessions tan alligadoroses per a la gran majoria,

va lamentar que n'hi hagués *"un que no l'hem pogut convèncer"*. I diu que hi va afegir l'organitzador: *"No em faria res donar la vida del nadó que ha de tenir la meua dona per convèncer-lo"*. Un comentari truculent i revelador de l'empeny proselitístic que animava aquells Colores. En Manel ha sabut anys més tard que, malgrat tot, la dona va tenir una nena plena de salut, a hores d'ara casada i emmainadada. *"Jo li vaig salvar la vida"*, diu. Feia poc que havia nascut la Maria Rosa, que havia arribat al món després de l'Esteve, i aquest després d'en Rafel. Conseqüent amb la seva

Can JOANIC

**HOSTAL
RESTAURANT
BAR**

Carrer Bell Aire, 1
Tel.: 972 74 12 41
Mòbil: 689 500 302

17867 BEGET (Girona)

falta de fe, que més que buidor i desorientació, li dona, com s'ha vist, empena i presència, no va acompanyar-los a la comunió. "Els va acompanyar el meu pare per no fer el ridícul", diu. I parla en Manel de la seva amistat amb capellans i de les llargues converses que hi ha mantingut, des del respecte mutu. "Seria el primer de defensar-los i si calgués m'hi jugaria la vida". Als fills "mai no els he parlat de religió o de política quan eren petits. No els he pressionat mai en res". És aquest sostrat impecable d'humanitat, calaix de sastre d'afectes i contradiccions, els matisos infinits d'una vida de convivència en un poble: esquerrà, "desafecte" del règim i tractant amb policies, ateu i cul i camisa amb alguns capellans.

LA POLÍTICA

El tema de l'històric Casino, la seva crema i posterior disputa sobre si la reconstrucció o si la compra del Monblanc, actual seu del Casal

Camprodoní, va cristal·litzar en una crispada divisió de Camprodon, una divisió que, suposo, ja devia ser latent i en Manel parla, en el seu esplèndid llibret sobre la història del centre lúdic, de ferides que encara estan obertes. "Hi haurà d'altres mals que tardaran anyades en curar-se", escriu. Pel que es dedueix del que explica en Manel en el monogràfic, amb una sorprenent ponderació i amb moltes dades, el Casino, on es feien cinema, ball, teatre, reunions, era un punt neuràlgic d'activitat lúdica, que una societat d'empresaris presidida per ell, havia aconseguit treure de dificultats econòmiques i tirar endavant amb penes i treballs, en moments en què el cinema (en van funcionar 3!) era un focus de competència econòmica. El Casino, popular i democràtic,

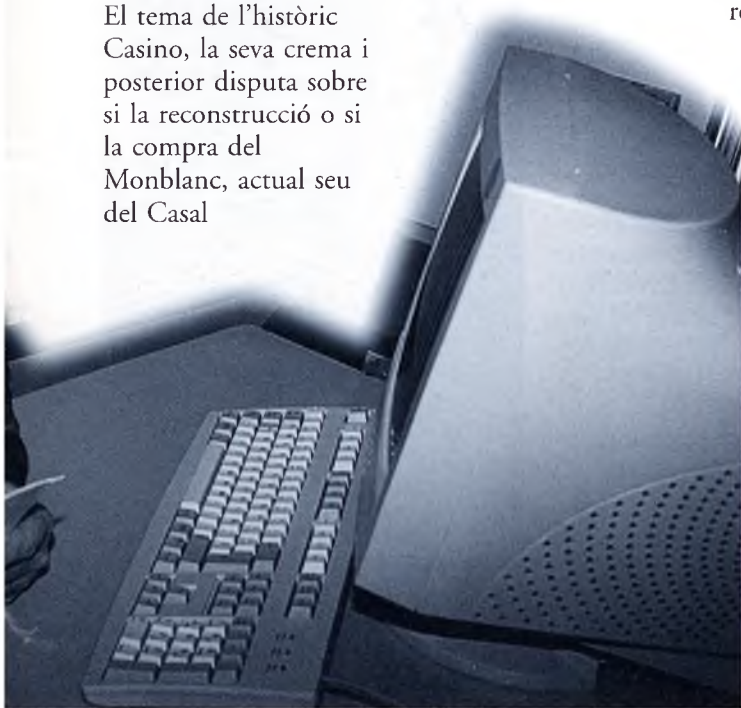
s'imposava victoriós a la resta. I després de la desafortunada

crema, va decidir-se, sense votacions, la compra del Monblanc de mans privades en comptes de la reconstrucció del Casino, i així es va certificar la directa aniquilació d'aquell espai vital. Van quedar en l'imaginari col·lectiu del poble dos camprodonos

aparentment irreconciliables i representats amb noms propis. Vist en perspectiva allò pot contemplar-se com un pols pel poder, una lluita per controlar la vida pública que un sector va guanyar de manera barroera. Però, com és públic i notori, la lluita continuaria. I de la llar d'en Manel Pujol, de can Falet, han sortit, per la via de les urnes, ni més ni menys que dos alcaldes: la Berta Badà, alcaldessa del 1979 al 1987, i des del 1995 el seu fill Esteve. Les aigües de la política municipal són ara tranquil·les, més normals, més confiades. Però ha costat. En els primers anys d'ajuntaments democràtics, temes com l'actualització d'impostos municipals o la reforma de l'hospital, es feien amb una forta oposició.

LA MILLOR ÈPOCA

La nit ha anat omplint d'ombres la talaia d'en Manel. Sembla que per parlar del present o del passat més recent disposi de menys paraules que per explicar el passat llunyà. Penso en els matisos que se'm deuen escapar, en les coses callades, les parts de la seva història engolides per la nit. M'adono que hem parlat poc del negoci. "Sempre m'ha funcionat", diu. Als anys 60 havia arribat a tenir 100 treballadors. Recorda que va treballar durant molts anys a la masia del cantautor Joan Manuel Serrat, amb qui manté una gran amistat. En els vuit anys que la Berta Badà va ser alcaldessa no va voler mai fer obres per l'Ajuntament. "Els treballadors se

Distribuidor de Gas-oil C

Tel. 972 74 12 07

Gaster SL

Al Ripollès

Sempre al seu servei

m'empipaven", recorda. "Al final ja em vaig jubilar i m'he dedicat a viure bé". Pertany en Manel al grup de persones tocats per una vocació, i que l'han hagut d'anar trampejant. Treballant pels diners, com tothom, és clar, però una mica a contracor. "Menys fer de paleta, que és el meu ofici, les altres coses m'han agradat totes", diu. Tampoc no li agradava tenir empleats: "Són els que m'han ajudat a viure, però mai no podia fer el que em donava la gana". Assegura que, a punt de fer 77 anys, disposa d'una llibertat que no ha tingut mai. Està vivint "una de les millors èpoques de la meua vida. Sempre era el cap i havia de pensar per a tots". I pot dedicar-se a la seva gran passió: "escriure i investigar". És un de tants autodidactes, feliços i caòticament expansius. "Essent autodidacte tens molts defectes, estàs ple de llacunes, perquè només estudies el que t'agrada". A la casa tothom sembla llegir-hi a totes hores. Tenen una tele, però la mira poc. "Notícies, reportatges, coses de França". I la família fa servir uns cascos inalàmbrics per no molestar els llegidors.

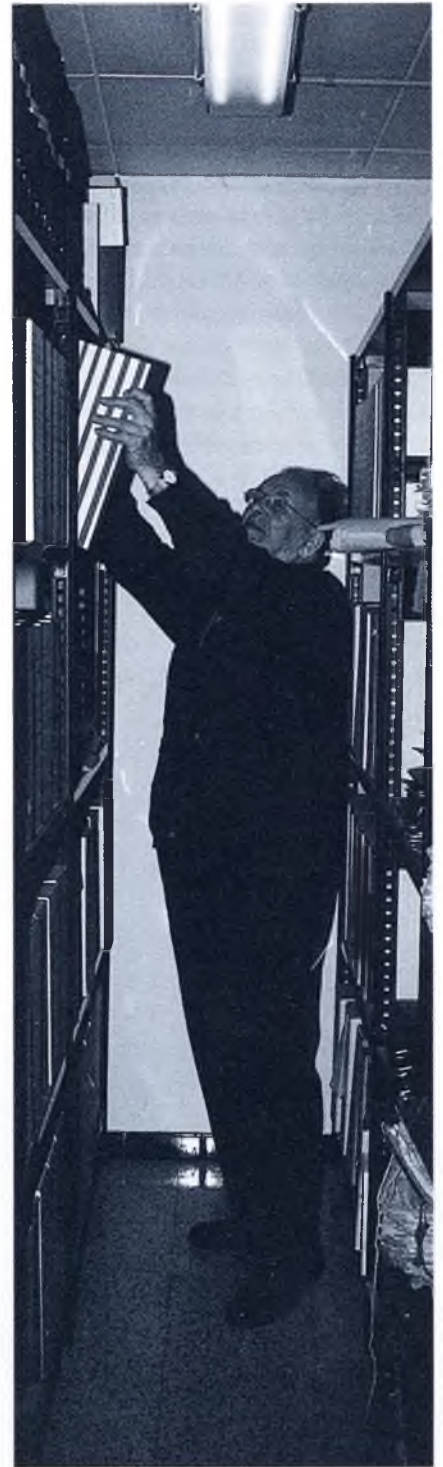
"Les meves necessitats són petites"

"Em moriré i no hauré tingut temps de fer tot el que volia fer". El seu projecte és completar una història de la Vall de Camprodon entre 1700 i 1900, un treball que diu que li creix desmesuradament. Té una base de dades amb totes les morts i bona part dels naixements

des de 1650. També prepara una segona part del llibre "Gent del meu país". I fa el programa d'en Pau Pruna a Ràdio Camprodon des de fa anys, que s'emet els dimecres a les sis de la tarda. Rep consultes dels llocs més insospitats d'estudiosos que alhora li proporcionen material que ell desconeixia, com aquesta història que ha rebut d'una família camprodonina, la Casa Buxeda, que va desenvolupar un negoci tèxtil a Sabadell el segle XIX. Sempre té coses interessants per explicar. Com la informació sobre els Jocs Florals que es van celebrar a Camprodon al tombant de segle, amb en Joan Maragall, estiuellant camprodoní durant deu anys, que va quedar en la cinquena posició entre 145 poetes. Els escrits d'història local d'en Manel Pujol, tan amens i amb una quantitat astoradora de dades i detalls, són un luxe que els camprodonins mai no li agraiem prou.

En Manel parla dels seus néts, en Pau i l'Ona, la Berta i en Miquel, "els amos de l'ordinador", del futur mecanitzat i consumista que els espera. Al taller, enèrgic i bonhomiós, hi arregla de tot, una planxa, una ràdio, una joguina, i allà ensenya també a la mainada a fer coses. És la imatge d'un pare Noël que ha passat anys de tempesta abans d'assolir la calma. Si tornés a néixer li agradaria dedicar-se a escriure: "poder viure amb el que faig ara. Les meves necessitats són petites".

Manel Guitart

**MATERIALS PER
A LA CONSTRUCCIÓ**

Gaster s.l.

Pla de Sant Ramon, 3
17867 Camprodon (Girona)
Tel. 972 74 12 07

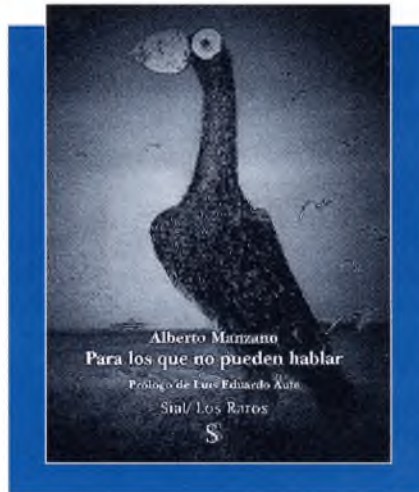

FACTORIA MANZANO

«El meu amic Alberto té una petita casa de pedra en una vall dels Pirineus. No hi ha cap dubte que t'has hagut de perdre per arribar-hi. En aquells dies de primavera del 84, ell solia pensar en la poesia japonesa (*haiku*) mentre cultivava el seu hort, i escrivia petits versos, dictats pel fenòmens de la natura que observava. La nit era profunda i llarga a casa seva, sense llum elèctrica, amb prou feines il·luminada per unes espelmes, i assegut, amb la mirada absorta en el foc hipnòtic, experimentava una sensació de pau i llibertat. Vaig visitar diverses vegades la seva casa humil, l'únic reducte actiu d'un petit vilatge, desposseït dels seus antics habitants, envoltat per un vast mantell celeste, i la veritat és que a voltes em sentia una mica avorrit. És clar que jo sempre he viscut en grans ciutats, on et mous com una baldufa a cops de fuet,

(D'esquerra a dreta): Pat MacDonald, Paula O'Rourke, Alberto Manzano i Eric McFadden.

empresonat pel reclam tirànic d'una infinitat d'estímuls, i portes una vida còmoda i materialista, desbordat per l'angoixa», escrivia el meu amic el poeta japonès Tsutomu Takagi en el prefaci del llibre *Haiku de las Estaciones — Antología de la Poesía Zen*, el qual vàrem elaborar plegats en el transcurs d'algunes trobades de treball entre el cel i la terra de la vall de Feitús.

No va ser l'únic llibre que va sortir de casa meua. Anys més tard, vaig escriure el pròleg per a l'edició de *Poemas Sufles*, publicat en la col·lecció *Poesía Hiperión*, on hi vaig traslladar una de les més freqüents sensacions viscudes en la vall blava: «Quan dos borratxos es troben són com dos núvols viatgers que topen en una tempesta; escolta l'esclat dels seus somriures i crits, veu en el

llampec trencat de plata el frenètic trinxar de les seves copes. Sota la gresca celeste, jo estic arronsat i sol en aquesta sorollosa cort de vaques, contemplant la densa cortina d'aigua que desfila davant els meus ulls, mort d'enveja per l'alegria bramadissa que es manifesta en les altures. Em pregunto per què li agrada tant la meua vall, a la pluja». Al llarg de vint anys d'estada intermitent, molts han estat els poemes i textos que m'han inspirat aquesta vall idíl·lica, de la qual, tanmateix, alguns amics castellans van haver-ne de fugir ben de pressa, víctimes de la

claustrofòbica sensació de no entreveure l'horitzó, i veure's envoltats d'ubíquies muntanyes. Altres amics van venir de més lluny, i varen omplir casa meua amb la seva presència. Els cantants nord-americans Jackson Browne i Pat MacDonald em varen regalar amb la seva música i la seva amistat davant del foc de la llar, al costat de Dani Nel·lo, en el transcurs d'una festa d'aniversari que vam celebrar a Feitús. En aquest últim any del mil·lenni, han estat els californians Eric McFadden i Paula O'Rourke els que han caminat encisats per la màgia de la vall i s'han sentit beneïts per l'acollida de la gent de Camprodon vers la seva música. Tots ells m'han promès que tornarien.

Alberto Manzano

Fàbrica de mobles

Martí Magret

Crta. Sant Joan, 21
Telèfons: 972 74 01 81 i 972 74 01 48

17867 CAMPRODON
(Girona)

FACTORIA MANZANO

BAR "NI SI NI FU" - CAMPRODON - 17867-SAN FRANCISCO, CALIFORNIA

Si estàs al lloro, com en aquest cas, amb el concert que es va muntar a darrera hora, deus ser algú que va tenir la sort de deixar-te caure al Bar Ni Si Ni Fu. Són d'aquelles coses que passen i que et fan creure que Camprodon té aquells punts que el fan diferent. Si no, llegeix aquesta encertada crònica d'en Joan Busquets i de segur que miraràs d'estar a l'aguait per a la propera vegada.

Primera sorpresa. Que comenci a ser un costum que a Camprodon tinguem l'oportunitat de ser testimonis del pas de músics americans de qualitat. Com si, de sobte, entre Texas, New Orleans i Califòrnia, Camprodon fos parada d'autobús per a un nombre d'artistes pels quals el mot *promoció* no és un objectiu comercial, sinó artístic. Primer ens va visitar Pat MacDonald, i després vindria Jackson Browne. I qui collons són, aquests? Perquè, fet i fet, tots aquells que no surten al Top 10 de les llistes del *Corte Inglés*, pensem que els coneixen a casa seva a l'hora de dinar, i encara. I una vegada tenim l'oportunitat d'escoltar què tenen a dir musicalment, ens preguntem com ens ha passat per

alt, tot aquest talent amagat. I això, fins i tot al seu país d'origen. Una vegada més, ens adonem que consumim música de forma passiva, però no l'escoltem. Passat l'efecte de la sorpresa, s'imposa comentar els darrers en visitar-nos: El californians Eric McFadden i Paula O'Rourke.

I què fan, aquests? Calia ser present, el dissabte 16 d'octubre, al *Ni si ni fu* per comprovar-ho. Un baix i una guitarra espanyola, dos micros i ganes d'agradar. Ella, la Paula O'Rourke, té un grup, *Tiny*, i ell també, *The Eric McFadden Experience*. La música? Una barreja d'estils. Des de la melancolia country, passant per la nuesa del blues, l'energia del flamenc (filtrat pel gust pop-folk americà) fins al *Cajoun* de New Orleans a la Tom Waits, i un grapat de balades rock. Tot un *puzzle* a cops de mestre. I tot això amb humor, insolència, agressivitat i intel·ligència. La seva música podria servir com a banda sonora d'una pel·lícula de Jim Jarmush, David Lynch i, fins i tot, de Sergio Leone. I veure els dits d'Eric McFadden recórrer la guitarra un posseït que ha perdut la seva ànima pel camí, ens recordava què vol dir tenir geni. I

la veu, elegant i tranquil·la. La de Paula O'Rourke, creaven aquella atmosfera de bar al final de la nit, convertint el *Ni si ni fu* en un bar fronterer de l'Amèrica profunda. Segona sorpresa. La descoberta del bar *Ni si ni fu* com a lloc perfectament adaptat per aquests tipus d'esdeveniments, acollidor, preparat per resoldre de forma competent i discreta les necessitats d'última hora, i sobretot, per la seva capacitat de fer sentir a uns músics americans que, en el fons, estaven tocant en un bar a dues passes de casa seva: Bar *Ni si ni fu*, Plaça santa Maria, parada Camprodon, San Francisco, Califòrnia.

Joan Busquets

EL ABUELO

Soy un hombre religioso,
Sin religión ni utopía,
Pero creo que Dios creó
El mundo en seis días
Antes de que descendamos
hasta el mono.
¡Abajo Darwin!
Me gustan los cuentos.
Dios es el abuelo
que nunca tuve

Jackson Browne i Dani Nel-lo a Feitús, març '97.

FUSTERIA

Barbonell, s.l.

Carrer del Mur, 7 - Tel. i Fax 972 74 08 34 - 17867 CAMPRODON (Girona)

FACTORIA MANZANO

“Jo mai no he sabut diferenciar un poema d'un text d'una cançó. Hi ha mals poemes que no són poesia i hi ha textos de cançons dolents que jo mai qualificaria com a poesia. Qualsevol text que em faci posar la pell de gallina és per a mi poesia, tant si s'ha publicat en un llibre de poemes com si és d'una cançó.” (Entrevista de Xevi Planas, El Punt 30-01-99)

Explica-li a algú que un dissabte qualsevol, d'un hivern qualsevol, en un bar de Camprodon i pel preu d'una cervesa, va poder gaudir de l'actuació en viu i en directe del cantant nord-americà Jackson Browne, i no s'ho creurà. Tots els qui omplíem el local, amb els ulls entelats intentàvem cantar amb ell, tot el que emocionalment et permetia la veu i els records. Mentre tot això passava, en un racó i discretament, un home vestit com sempre, de color negre, observava la química que hi havia allí. Era, és l'Alberto Manzano, l'artífex del que estava passant. L'Alberto es d'aquelles persones que, mentre el 98% de mortals hem de treballar per viure, ell és dels que té la sort de viure treballant en el que li agrada. No em vull imaginar com seria el món si s'invertís aquest percentatge, però

estic segur, permeteu-me una mica de moralina, que seria molt millor. Barceloní de naixement (1955) i de família originària de l'Aragó, sempre que pot i des de finals dels setanta, s'escapa al veïnat de Feitús, on hi té una casa en què, fins fa poc temps no hi havia llum elèctrica. Mentre entre setmana gaudeix de totes les comoditats que dona la societat de consum, els caps de setmana, ponts i vacances exerceix de *neo rural*, i de ben segur que la tranquil·litat d'aquells paratges l'han inspirat a l'hora de, per exemple, escriure alguns dels seus poemes. L'Alberto Manzano, entre altres coses, és poeta, traductor de cançons (Leonard Cohen, Bob Dylan, Jackson Browne, Nico, Partí Smith, Tom Waits) i poemes (Rumi, Rimbaud, Whitman, Basho), periodista i director editorial. La seva obra es centra en la poesia del rock, que l'ha portat a establir una estreta amistat amb molts dels artistes anomenats. Recentment (musicalment) juntament amb Jordi Turtós, ha estat el productor executiu de *Cántame mis canciones*, un disc homenatge a Jackson Browne, en el que han col·laborat diferents músics de l'Estat (Kiko Veneno, Loquillo, Luis Eduardo Aute, Maria del Mar Bonet, Emilio Cao, Jabier Muguruza, i un llarg etcètera. A part de fer de productor ha firmat

la major part de les versions. Però si d'algun treball està content va ser amb la idea i adaptació del disc *Omega*, que van gravar Enrique Morente i Lagartija Nick, amb peces de Leonard Cohen. Aquest disc ha estat escollit com un dels millors treballs de la dècada dels 90 pel diari El País. Gràcies a ell hem tingut l'oportunitat de conèixer i veure a Camprodon actuar artistes de la talla de Pat MacDonald, Jackson Browne, Eric McFadden, Paula O'Rourke i Tiny. Esperem que no s'acabi la relació i puguem tenir més sorpreses. L'any 1983 va publicar el seu primer treball de poemes *Señales para una muerte*, ara, disset anys després ha sortit el seu segon llibre que porta per nom *Para los que no pueden hablar*, editat per Editorial Sial/Los Raros i amb pròleg de Luis Eduardo Aute i una intro de Magda Bonet.

Joan Anglada

Pat MacDonald a Feitús, Girona, 1999.

NILA

CUANDO rompí la rama
y la arrojé al río
la rama desesperadamente
intentó regresar a su arbusto,
no pudiendo alcanzarlo
y siendo rechazada por la corriente
fue condenada a vivir en círculo
como una puta de brazo en brazo.
No me atreví a tocar nada.

Cal Xec®

Isaac Albéniz, 1
Tel. 972 74 00 84

EL REBOST DEL PIRINEU CATALÀ

17867 CAMPRODON
(Girona)

Cop d'ull • Cop d'ull • Cop d'ull • Cop d'ull

Rubianes omple a Camprodon

El primer diumenge del mes d'agost Pepe Rubianes va omplir el pavelló municipal d'esports representant la seva última obra teatral, *Rubianes, solamente*. Un miler de persones van gaudir durant prop de dues hores d'aquest espectacle on des de la visió d'aquest particular humorista galleg, es va fer un repàs a l'actualitat social,

cultural i esportiva. L'acte va ser organitzat conjuntament per la Unió esportiva de Camprodon i la regidoria de Cultura del nostre l'Ajuntament.

Programació Infantil

Amb motiu de la cinquena edició de la programació infantil d'estiu, no hi podia faltar l'actuació de Tortell Poltrona, que amb la representació de l'obra *Post-Clàssic*, va omplir la plaça de Santa Maria, on petits i grans van poder gaudir del pallasso més clàssic i popular dels darrers temps. Va estar acompanyat per l'excel·lent músic Víctor Amman als teclats.

Els dilluns
de la mainada
a CAMPRODON
AGOST 2000

Salvem el Carme

El passat divendres vint-i-cinc d'agost la Coral Camprodon i la Coral Barretina de Prats de Molló, van oferir un concert per recaptar diners per reparar l'església del Carme. L'acte va estar molt concorregut i es d'agrair que hi hagin iniciatives d'aquest caire.

Concurs al Dr. Robert per la prevenció del càncer

L'escola pública Dr. Robert de Camprodon és va adherir, durant la segona quinzena d'octubre, a "les jornades per la prevenció del càncer a les escoles" que organitzava l'Associació Espanyola per la Lluita Contra el Càncer. Aquestes jornades van consistir en informar als alumnes i fer-los treballar diferents verdures i fruites que ajuden a millorar els hàbits alimentaris i per tant serveixen per prevenir aquesta malaltia. Un cop acabades les sessions informatives i de treball es va organitzar un concurs intern per tal de premiar els millors treballs o conclusions de cada curs. Els guanyadors van aconseguir fruites i verdures pels companys de classe durant un mes. Els premis han estat cedits de forma desinteressada pels establiments Bon Preu, Fruites Mercader i Supermercat Avui.

Els guanyadors del concurs amb el pintor Manel Surroca, membre del jurat.

Festival Isaac Albéniz

XV edició del Festival Isaac Albéniz, que ha passat de tres concerts a sis i l'organització de la qual ha estat per primera vegada a càrrec de la "Fundació Pública Museu Isaac Albéniz de Camprodon". Aquest fet ha propiciat l'entrada de nous col·laboradors donant com a resultat un programa totalment renovat. Cal destacar que en aquest festival s'ha interpretat molta obra del nostre músic. Com a mostra d'aquesta renovació el Conjunt Ibèric de Violoncel·ls va interpretar una obra del contemporani Philip Glass. Hem de remarcar el futur brillant que espera a la jove pianista Alba Ventura i el magnífic concert que va oferir l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra.

Un moment de l'actuació de l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra.

Jardí
Piscina
Pàrquing

**HOTEL
MARISTANY**
RESTAURANT
* * *

Passeig Maristany, 20
17867 CAMPRODON
Tel. 972 13 00 78
Fax 972 74 07 78

Cop d'ull • Cop d'ull • Cop d'ull • Cop d'ull

Si l'estiu passat era Emilio Cao qui ens acostava a una altra música, aquest cop varen ser Javier Mas i Jordi Rallo

que varen presentar el seu treball *Tamiz*. Acompanyats per l'indi Shyam Sunder i els magrebins Jalil i Aziz ens van transportar a la diferència i la diversitat a través de la seva música.

Marià Monzó Planella.
Pregoner St. Patllari d'enguany.

Una exultant Anna Salvador Puigmal, la nova pubilla St. Patllari-2000.

20 ANYS DE RÀDIO

El passat 8 d'agost es van celebrar els 20 anys de Ràdio Municipal de Camprodon. Una efemèride força important si es té en compte les dificultats i els alts i baixos que ha hagut de superar, la nostra ràdio, per sobreviure. Dificultats legals i de personal, unes al voltant de la polèmica que es va obrir per concedir les llicències de les freqüències de ràdio municipals, i les altres per la manca de gent per fer programes amb regularitat. El naixement de l'emissora municipal de Camprodon, una de les cinc primeres de Catalunya, va ser com a quasi tot arreu amb pocs mitjans i amb molta il·lusió. Una fita que va ser possible gràcies a la voluntat i l'esforç d'un grup de gent que de forma totalment desinteressada dedicaven hores del seu temps amb la finalitat de crear un mitjà de comunicació local propi i obert al ciutadà.

La mare de la criatura podríem dir que va ser la Berta Badà, alcaldessa en aquell temps, que va recolzar i empenyar en molts casos aquell projecte que va néixer, tornem a recordar, un 8 d'agost del 1980.

Per no deixar-nos a ningú no anomenarem a tots els que han passat pels micròfons de la ràdio, però el que sí que podem dir és que, en el decurs d'aquests anys, s'han elaborat una gran varietat de programes per tots

el públics. Programes especialitzats en música de diferents estils, de cinema, d'esport, d'informació, infantils i juvenils, d'estiu...

Veus masculines, femenines, joves i més grans que han volgut dir alguna cosa, fer-se sentir per les diferents freqüències (les que ha tingut Ràdio Camprodon fins la seva legalització definitiva) per explicar alguna cosa a l'audiència local.

Estudi de Ràdio Camprodon.

Tenir una ràdio municipal funcionant durant 20 anys és un repte francament difícil per diversos aspectes, alguns d'ells com ara el ja esmentat de plantilla. Però amb tots els alts i baixos de personal per fer programes, la ràdio ha anat tirant endavant. Han passat moltes veus, s'han escoltat moltes coses i fins i tot hem deixat algun amic pel camí. Amb tot, el més important és que hem arribat a celebrar els 20 anys i això és un mèrit que cal reconèixer a tots els que fan i han fet programes i també als que ens escolten de

forma anònima des de casa. **A tots, moltes gràcies!** I ja per acabar recordeu que estem al 107,9 F.M. per acompanyar-te i entretenir-te, o bé a l'àtic de l'ajuntament de Camprodon per si ens vols acompanyar o entretenir fent algun programa de ràdio.

Nuria Mayà

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Aquell vaixell que es deia Camprodon...

Recordo que durant l'última Guerra Mundial havia vist escrit en lletra impresa en els diaris i havia sentit a parlar d'un petrolier espanyol que portava el nom de Camprodon. En certa manera m'havia intrigat que un vaixell, una cosa pròpia del mar, portés el nom d'un poble ficat entremig de les arrugues del Pirineu. Una mica era un contrasentit. Em ve a la memòria que fins vaig arribar a suposar que tal nom devia fer referència a Francesc Camprodon el coautor de la cèlebre opereta «Marina». Semblaria més natural.

Vés per on, després de tant temps, quan el nom i el fet se m'havien esborrat de la memòria, ha arribat al meu coneixement amb tot detall, no solament el fil sinó tot el cabdell, d'aquell petit misteri.

El seu aclariment el dec a un senyor nascut ben lluny de la nostra Vall, en Fernando Sierra Martínez. Aquest senyor, a més de casar-se amb una camprodonina, es va enamorar del nostre poble, de les nostres muntanyes, de les nostres fonts, dels nostres boscos...

Ell també en veure un vaixell amb el nom de «Camprodon» en va voler saber la causa, el perquè d'aquell bateig, on havia nascut, quina cara feia, quins esdeveniments havien presidit la seva vida... I com un bon policia, agafant una lupa, va començar a seguir-li la pista. El treball va durar mesos plens de dificultats, perquè en voler-ne obtenir la fotografia es varen multiplicar per deu. Amb un èxit total com a resultat. Un refrany del país diu: «qui no es cansa tot ho alcanza...»

L'autor de la seva vinguda al món fou la «Compania Arrendataria del Monopolio de Petróleos S. A» més coneguda com a C.A.M.P.S.A. Aquesta companyia, durant un temps posava als seus petrolers el nom d'un poble que comencés amb la síl·laba «Camp». Així és

com es van batejar el «Campollano», el «Campello», el «Campomanes», el «Camporeal», etc. i així és com nasqué el «Camprodon».

La seva construcció s'encarrega a la companyia «Corcho e Hijos» que tenien unes drassanes a Santander. Això passava l'any 1932. Fer un vaixell no és allò de bufar i fer ampolles, s'hi està una mica més. El «Camprodon» no va sortir dels tallers fins al 1934, és a dir, després de dos anys llargs. I encara no estava a punt per a navegar, faltaven els detalls interiors. Per fi, el trencar aigües, o sigui l'abanderament, es féu el 13 d'abril de 1935, poc temps abans que esclatés la guerra civil.

Els vaixells, igual que les persones, tenen el seu carnet d'identitat, estan fixats amb unes dades i uns números que els duraran tota la vida. I tractant-se de vaixells, en la seva cèdula hi consten fins els més petits detalls. Alguns ja els hem vist escrits força vegades en altres llocs: eslora (llargària) 54'53 m. mànega (amplària) 11'13 m. i puntal (alçada) 5'55 m.. Quant al tonatge, està apuntat que el total del seu registre brut era de 1.023'96 tones i que a plena càrrega en pesava 1.910. D'altres característiques, almenys per a mi, home nascut a terra endins, em sonen una mica a jeroglífic. Pel que fa a la maquinària que el feia moure, ens explica que tenia dues calderes que consumien 8 tones de carbó per singladura i 20 tones d'aigua. Aclareix que en la seva carbonera podia contenir fins a 30 tones de carbó, és a dir que tenia teca per a anar fent. Tot això feia que pogués caminar per sobre el mar a una velocitat de 8'95 milles/hora (16'33 Km. en mesures menys marineres) sempre que anés a mitja càrrega. Però si s'abarrota de mercaderia fins a sota coberta, les seves cames no anaven tan lleugeres i només

Excavacions, Obres i Venda d'àrids

Josep Colomer

Plaça La Fia, 3
Tels. 972 74 05 00
608 16 48 02
17867 CAMPRDON

aconseguia desplaçar-se a 7'50 milles/hora (13'68 Km.). Crec que es podia dir que no era massa caminador.

El «Camprodon» va tenir la trista sort de venir al món en mala època. Sobretot per un petrolier. Com hem dit, el juliol de 1936 va començar la guerra civil, i encara aquesta no es va acabar, pel setembre del 1939 s'iniciava la conflagració més salvatge que mai han organitzat els homes: la gran guerra mundial.

Els tres anys de la primera, malgrat que el transport de petroli el feia punt de mira de tots els vaixells contraris, se'n va sortir sense massa ensurts. No en canvi en la mundial on va passar perills de tota classe. Un altre barco de matrícula espanyola, el «Badalona» fou enfonsat pels submarins alemanys, que el van confondre amb un vaixell anglès. Aquest fet féu que el capità, contravenint totes les lleis marines que expressament ho prohibeixen, fes pintar en el centre i a cada cantó amb lletres monumentals el nom de «Camprodon» perquè se'l pogués reconèixer en les situacions més adverses.

Durant aquells temps tan turbulents fou testimoni i escenari d'una història ben romàntica. Mentre la gran guerra fou mestressa de bona part del planeta, molts fugitius de la vella Europa havien fet d'Amèrica el seu somni de salvació personal, però aconseguir un mitjà amb el qual poder travessar el mar era pràcticament impossible. Capricis de la fortuna feren que una parella de joves casats poguessin fer aquell gran salt trepitjant

la coberta del «Camprodon». Segurament la fortor del petroli de què estava impregnat cada un dels racons del vaixell els devia semblar que era de roses que els acompanyaven en aquell estrany i original viatge de noces.

A finals de 1945, quan per fi s'acabaren les guerres, el «Camprodon» pogué celebrar haver-ne sortit, malgrat la mercaderia perillosa que transportava, sense que esgarrapades greus li haguessin ferit la pell. Valent-nos de l'acudit fàcil podríem dir que per força havia de ser insubmergible un vaixell construït per una companyia que es deia «Corcho».

I el temps va anar passant. Com tot en aquesta vida el «Camprodon» es va anar fent vell. En el seu carnet d'identitat consta

que diverses vegades va haver d'acudir a la taula d'operacions per corregir defectes o modernitzar-se.

Igual com passa amb els homes, per fi, va arribar el moment de jubilar-se. Aquesta fase de la seva vida tingué lloc en el port de València. I per fi també li arribà la seva defunció, que està signada en el 25 d'abril de 1969. Però a diferència dels homes, el seu cadàver encara va valer 1.595.999'95 pessetes.

Aquesta es la història d'aquell petrolier que durant tota la seva vida va portar pintades amb lletres grosses en el seu casc el nom del nostre poble, i que el Sr. Fernando Sierra, un enamorat de Camprodon, va ressuscitar de l'oblit.

Manel Pujol

PETROLER CAMPRODON

Eslora: 54,53 m. Mànega: 11,13 m. Puntal: 5,55 m.
Desplaçament màxima càrrega: 1.910 Tn.
Construït a Santander. Bateig naval 13 d'abril de 1935.

C/. Rios Rosas, 6, baixos
08006 BARCELONA

Tel. despatx:
93 211 18 77

CAN RIBES (mal anomenada Cal Marquès)

El gran i esplèndid casal dels Ribes, és l'únic edifici de caire monumental de la Vila; el féu construir l'avantpassat del titulat marquès, títol comprat o obtingut del primer Borbó el 1.702, abans de la funesta guerra i les seves ignominioses conseqüències, per mèrit del patrimoni familiar matern, que radicava en les comarques de ponent. El castell Palau del Marquès d'Alfarràs, encara es conserva, en mal estat, al poble de Baells, a 18 Km d'Alfarràs pre la carretera de la Vall d'Aran, a la comarca de la Llitera. Ací, Cal Marquès; per al costat de la casa de la Vila. (Cal marquès Llunes). En Pere Ribes fou un camprodoní important; tenia propietats però també era empresari. A finals del primer quart de segle XVII iniciava la construcció d'una farga a Setcases. Abans, però, el 1.599 el municipi li volgué reconèixer alguna col·laboració en favor de la població i el nomenava Cavaller o Burgès Honrat de la Vila. No era un títol de Marquès però sí un petit títol nobiliari local que conserva i honora el fill Jeroni i es perpetua en el distintiu del casal i el vas sepulcral de l'església del Carme. Eren bons feligresos a l'església del convent veí. El nét Pere, després Marquès, fou el primer fill del segon matrimoni i segurament nasqué a casa de la seva mare, Maria Boixadors. No consta

batejat ací. Fou hereu dels Ribes i dels Boixadors. Era més important el patrimoni matern i tot plegat passà a la família Desvalls pel casament d'una seva néta o besnéta amb en Joan Antoni Desvalls, creador del Laberint d'Horta, a Barcelona. Per tant la propietat, però no residència, d'un marquès. I en vida d'aqueix darrer, el 1.793, fou cremada per una acció de l'exèrcit francès contra la vila. Fa vint-i-cinc o trenta anys el Dr. Miquel Oliva i Prat, delegat de Belles Arts a la Diputació de Girona hi volia crear un Museu del Pirineu; hi estava molt il·lusionat i s'estava discutint el preu. Morí en l'entremig i no es portà a cap. Fou una llàstima. Aquest edifici és un monument patrimonial de la Vila i, avui, també hi cabria la Biblioteca municipal, si fos un edifici públic. I no és el preciós aspecte exterior; l'interior també és una meravella. I ara es diu que es vol transformar en una casa de pisos. Quina vergonya si s'autoritza! Això és simplement una especulació comptant amb l'esnobisme de molt diner, però, només es pot acontentar amb un pis, ja que no s'arriba a la casa sencera. Hem perdut el Museu. Ja vam perdre el que havíem iniciat als anys 30 en Josep Morell i en Josep Moret. Moltes poblacions tenen el seu que constitueix un fons important. I no cal comparar el de

la Vida Rural a l'Espluga de Francolí, ni l'Etnològic de Ripoll, ni el del Monestir de Sant Joan, perquè una població tant petita com Tavertet, també té el seu. Aquí, els orígens o la història ja no compten. Es va al dia. Només es valora el rendiment econòmic immediat. Després hi ha el problema del que en diuen restauracions. Generalment no es fan correctament. Sempre hi ha la conveniència de les adaptacions que, de vegades, poden ésser necessàries. S'autoritzen si no s'altera massa l'aspecte exterior. Així ocorregué amb la Casa de la Vila; es podria haver recuperat la façana original, alterada a resultes de l'incendi del 1.793. S'autoritza el projecte perquè no modificava l'aspecte anterior, conservant les impròpies obertures del pis superior, que no corresponen a aquest país. I espero que no es pugui admetre el coronament artificial, que es dona a la propaganda anticipada per captar possible inversors, tota vegada que altera la teulada normal que, suposem, devia de tenir originàriament. Aquest aspecte que li donen correspon a aquella frase, tan corrent anys enrera, que deia: sembla un barret sobre un "sombbrero".

Llorenç Birba i Perramon
Agost de 2000

Plaça Dr. Robert, 10
Tel. (972) 74 02 67

17867 CAMPRODON

**ELECTRICITAT
COLLBONI**

ELECTRODOMÈSTICS

50 ANYS AL VOSTRE SERVEI !

“EL VIATGE”

La Clara Truñó ja porta molt de temps enfeïnada. Reclosa en una dependència de l'Ajuntament, de mica en mica, com una formiga, ha anat ordenant i arxivant tota la documentació de la nostra vila, i és que com diu el poeta qui perd els orígens perd la identitat. Una feina poc agraïda de cara a la gent, però molt important per la història del nostre poble.

La identitat d'un poble està ben guardada a l'arxiu. Aquest sol fet justifica la seva importància com a patrimoni.

Mitjançant les fonts documentals podem viatjar al Camprodon del segle X amb l'aixecament del monestir de Sant Pere i entendre els interessos del compte Guifré vers aquesta fundació, com és el projecte de repoblament i expansió del comtat de Besalú, o al segle XII quan Ramon Berenguer III atorga el privilegi de celebrar mercat, o al 1251 quan Camprodon esdevé vila de jurisdicció reial, essent cap de vegueria, és a dir, les funcions militars, judicials i polítiques estaven en mans del veguer, el qual era designat directament pel rei; d'aquesta manera pobles com Olot o Ripoll depenien de l'autoritat representada a Camprodon.

Ara bé, els documents oficials no tan sols ens permeten entendre el funcionament de l'autoritat medieval catalana, sinó que també ens apropen a la vida quotidiana del poble, ja que, per exemple, poder celebrar mercat, cosa que ara ens semblava normal, en aquell moment va significar una important entrada de riquesa per a tots els pagesos de la vila i dels

voltants, permetent el naixement de l'artesanía (com ferrers, ollers, paraires, beiners, traginers, punyalers, mestres de cases, etc.

Molts d'ells agrupats sota la protecció de la confraria de sant Eloi), i amb ella la vida urbana. Les preocupacions, els canvis, les causes i efectes de les guerres, de les invasions franceses, de les davallades econòmiques, els moments de més tensió política o social, les lluites per la defensa de les lleis i les llibertats. En fi, tot allò que fa que Camprodon sigui el que és ho tenim a l'arxiu.

El munt de caixes amb un número que hi ha a l'arxiu, no tan sols ens permet entendre el present de Camprodon, sinó que a més a més ens permet viatjar per l'espai i el temps i anar-nos-en, per exemple, al segle XV a veure les remences i aquell aixecament de pagesos lligats a la terra contra els seus senyors, o quan Camprodon fou saquejat pel conestable de Portugal, o al segle XVI al puig de les Relíquies i entreveure com vivien les poques monges que quedaven al costat del castell de St. Nicolau, aquell mateix castell del qual encara ara podem veure algunes restes de la muralla i que servia, perquè els

camprodonins es refugiessin durant els constants atacs dels francesos al llarg de la història.

Com més avancem en el temps més documentació ha arribat als nostres dies. Així, doncs, ens podem plantar al Camprodon del segle XVIII mitjançant la gran quantitat de papers que va deixar la Cúria Reial, i allà trobem molts processos jurídics que deixen apropar-nos a la idea de justícia de l'època i quines eren les disputes més habituals, o bé veure els efectes del decret de Nova Planta de Felip V vers l'administració municipal dels alcaldes majors i com això afectà el dia a dia de la població de la vila. El viatger interessat en emocions fortes pot traslladar-se al segle XIX durant la guerra del Francès i comprovar els maldecaps que les tropes de miquelets causaven, o veure com la industrialització va fer que molts obrers es trobessin sense feina i el seu treball amenaçat per les màquines. Així, doncs, aquests homes i dones que necessitaven el sou de la fàbrica tèxtil de Can Lacot de Camprodon per sobreviure, varen protagonitzar un dels casos més prematurs de ludisme (1) a tot Catalunya, i el dia 3 de febrer de 1824 varen destruir

Tel. i Fax:
972 13 00 09

Immobil·liària

Vall de Camprodon

Passeig de la Muralla, 1

CAMPRODON

API 120

les màquines que amenaçaven la seva subsistència.

Per altra banda, el viatger a qui li agrada conviure amb la natura pot recórrer gran part del segle XIX darrera dels carlins, que tenien com a màxima “rei, inquisició, furs i absolutisme” i que tenien tots els camins, muntanyes, fonts i boscos d'arreu controlats, perquè els servien d'amagatall i l'enclavament de Camprodon era bàsic per entrar armes de França o per fugir-hi quan tenien els liberals al damunt. Si en canvi el viatger el que busca

és una excursió més tranquil·la, pot acostar-se a les obres dels camprodonins que varen protagonitzar la renaixença cultural durant la República, o bé anar a escoltar els Jocs Florals que a principis del Segle XX els estiuejants varen celebrar a Camprodon.

L'aixecament militar del 1936, la guerra, la dictadura i la repressió que hi va lligada, és un viatge molt més trist, però alhora necessari per no perdre la memòria. En resum, submergir-se en un arxiu

no es només viatjar a través de la història, sinó que a més és l'únic viatge possible, el de la descoberta de la nostra identitat.

Clara Truñó Juanola
Arxivera municipal

(1) El ludisme és un moviment sorgit entre els obrers anglesos al principi del segle XIX per tal d'impedir, mitjançant la violència, la introducció de màquines a la indústria.

Adéu a l'Odon

L'Odon se'n va anar. No va arribar a completar el segle. O millor hauríem de dir que no va arribar al 2000, perquè ell defensava, amb el seu ímpetu característic, que el segle XXI comença el 2001. Devia ser una de les últimes discussions. L'Odon se'n va anar per sempre i just quan això passa, i quan passa d'una manera tan inesperada suposo que encara més, se't desperta en el record allò que era essencial d'una persona, aquelles coses per les quals es feia estimar. Durant molts anys vam ser molt amics, amics íntims, i per ell l'amistat era un bé sagrat. A l'enterrament, el dolor de la família es confonia amb el dolor sincer de tants amics. Amics i família. A través d'ell, jo semblava conèixer-los a tots i compartir amb tots el dolor per la pèrdua. A les amistats, i a les famílies

també, sempre hi ha alts i baixos. En un dietari que guardo (per fi l'he trobat!), que vaig escriure l'estiu de 1986, concretament el 28 de juliol, tenint jo 22 anys, i l'Odon 52, vaig escriure coses sobre l'Odon. Era l'època en què vam ser més amics. M'agradaria reproduir-ne algun fragment:

“L'Odon Plujà -el meu apreciat Odon- és un autèntic personatge. “Jo sóc un llibre obert”. Ho diu tot posant la seva experiència al meu servei, amb l'aire d'aquell que ja està al cap del carrer de gairebé tots els meus banals capficaments. D'aquell qui amb el pas dels anys - en té més de cinquanta- l'han proveït d'una maduresa sòlida, consistent en una mena de duresa, de “passotisme” davant de certes debilitats que aclaparen als de

moral més escarransida i que, alhora, no li impedeix de gaudir dels plaers que la vida li ofereix. Una perfecta combinació de realisme, de tenir els peus ben assentats al terra, -la seva fredor, la seva mofa cap a tot idealisme boirós, la seva distància, la seva ironia cap a tot sentimentalisme, pot resultar irritant-, de sentit del present, de valoració sublim de l'instant i el detall, és l'estat de tranquil·la placidesa a què l'experiència l'ha conduït”. (...) “L'Odon només es pot entendre com a fill de Camprodon, com a persona estretament i perennement lligada a la col·lectivitat camprodonina. L'Odon ha assumit el paper de guia, d'orientador moral o material de generacions de vilatans, i és apreciat per la seva intel·ligència en aquest sentit:

972 74 08 71 - 629 03 15 82

transita intimitats de parelles (...) i exerceix, amb bon criteri, càlculs en l'economia de diversos comerços. (...). És un conseller fiable i infal·lible. Té, a més, un posat recte, una actitud implacable i contundent. És fill d'una generació que fa la sensació d'haver viscut moltes desgràcies -la guerra, malalties...- i que està curada d'espants i no està gaire per orgues. En les seves manifestacions és tot d'una peça, no admet fisures. En certs moments el trobo encarcerat en excés, tancat i barrat dins la seva orla d'experiència i saviesa, opac al diàleg. (...). "L'Odon anava per capellà. D'això en conserva l'esperit. (...) Però ha conjuminat com ningú la part espiritual i la carnal. Com ha sobreviscut? (...)"

Mai no li vaig ensenyar aquests escrits. Segur que li haurien fet gràcia. He plorat, com tantes persones, la mort de l'Odon. Durant una època em va influir molt positivament i sento com un buit dolorós, com si haguessin marxat uns anys de la meua vida. Li admirava moltes coses. El seu amor a la música. "Avui he escoltat", deia, com si hagués fet una cosa de profit. Com si, apoderant-se d'una cosa bella, que havia assaborit i disfrutat, ja tingués el dia guanyat. Recordo sempre el seu consell (li agradava molt de donar-ne) de viure el moment, de concentrar-te en el moment, absorbir cada segon que passa. Ho penso i mai no l'he vist distret o absent o fantasiós. Havia llegit moltíssim: Proust, Balzac, Dostoievski..... encara me'ls va citar una setmana abans de morir. S'havia cuirassat contra l'escarni. Vivía la

cultura com un plaer i també com una arma per fer-se respectar. Recordo també el seu humor salvatge, la capacitat per riure i passar sempre una bona estona. I li admiro sobretot la capacitat que va tenir per ser lliure i per viure la seva vida tal com la sentia. Fins al final.

Manel Guitart

**FINQUES
CAMPRODON**

*Administració, Compra, Venda de finques
Assessorament fiscal, laboral i jurídic
Assegurances*

Carrer València, 43 • 17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. i Fax: 972 74 02 52 • Tel. mòbil: 609 43 96 06

Ploma Convidada

JOSEP Mª BARCONS

Josep Mª Barcons va arribar a Camprodon l'any 1976 i regentà el popular frankfurt El Toc, al carrer València, amb el seu soci i amic Manel Galimany. Notable pintor i aventurer incansable, fou un puntal de les nits camprodonines de l'època. Intercalà la seva estada a Camprodon amb insòlits viatges i aventures per Europa i Àfrica per una necessitat, diguem, de "punxar la vida" per provocar l'energia que flueix de la seva obra pictòrica. Encara ara, vint-i-cinc anys després, ha viatjat a Cambotja perquè necessitava travessar el Mekong. De tant en tant ve a Camprodon, només un o dos dies, perquè diu, és la seva referència.

No sé ben bé del cert d'on m'arriba el primer record de Camprodon malgrat tenir-ne referències documentades abastament. Sí que sé que en un moment donat el destí em va fer coincidir amb els meus amics al bell mig d'aquesta vila arrecerada al fons d'una vall llibèrrima de no dir. I no en va fou per atzar.

Això, però, s'esdevingué ara fa molts anys. Quan encara no existien en aquest país nostre els telèfons mòbils, les targetes VISA, TV3, ni l'Honorable nissaga de galetes tan afamada des dels seus inicis i tan re re reconeguda enguany i aaaaarreu i part de l'estranger. És a dir, va ser cap els inicis del neolític superior que vaig aterrar a Camprodon amb la tripulació intacta, un munt de bagatges, un arsenal de caixes i bocois i tot un món d'il·lusions, múltiples i variades diversitats i anhels que, ara sí, avui ho puc dir amb la perspectiva de l'instint, els sentiments, àdhuc els contradictoris, i la inquietud de l'espai-temps: certes.

En la confluència del Ritort amb el Ter, el pont Nou amb l'arcada a dues vessants de gran i inusual elevació, em va obrir un diàmetre de condicions fantàstiques,

significatives i simbòliques francament envejables.

De per si la Vila és un excel·lent centre de... moltes coses, però per a mi sobretot d'experiències, excursions i galàctiques visions de sempre.

"... A Camprodon hom hi menja bé, hi dorm bé, dallonses bé i daixonses molt millor encara ..."

A Camprodon, per exemple, les fonts –tothom ho sap– hi són abundoses i d'aigua de superior qualitat, algunes d'elles medicinals. A Camprodon hom hi menja bé, hi dorm bé, dallonses molt bé i daixonses molt millor encara. I tot això –tothom també ho sap– no s'experimenta només fent turisme. I és que en aquesta Vila les pedres i les aigües tenen personalitat pròpia i definida, però sobretot fresca i clara com el caràcter de la gent que hi viu. I això és així per la força d'una màgia poderosa encara fins avui incompreensible i inexplicable, però també per autèntica i perceptible: certa.

Aquell qui hagi viscut més de tres estius a Camprodon ja patirà per

sempre més la Síndrome de la Vall.

És inoblidable, posem per cas, la visió dels estels al bell mig dels Quatre Cantons quan sortim del cine. O bé el miracle d'algunes nits molts especials de primavera i tardor que, si hi ha sort i hom s'acosta silenciosament al Ritort amb una llanterna, podrà veure les truites com bo i nedant en roda de cercles i fent rotllanes, ballen unes sorprenents sardanes. I encara hi ha més coses... Després de la visió que se'n té ja és impossible sostreure's a l'encant i a la força d'atracció de la contrada per més ampla i allunyada que hom en porti l'el·lipsi.

Si jo sóc un cometa, Camprodon n'és l'estrella i si del Ter m'allunyo fins l'Amstel o el Nil amb el cap fred i el cor calent, després torno del Mekong al Ritort amb el cap calent i el cor glaçat. A mesura que m'acosto a l'estrella bo i perdent massa recances, en el punt de màxima inflexió em torna a brillar la cua quan ja m'allunyo en una nova roda d'excursió i friso per poder tornar a tastar el rom de CampRodó.

Els manresans tots sabem allò de roda el món i torna al Born i tots tenim molt clar on tenim la Seu, el Born i Camprodon.

Can Jan
Restaurant

Sant Roc, 10
Tel. 972 13 04 07 - Fax 972 74 02 89
17867 Camprodon
e-mail: canjan@jet.es

Saps on és??

El concurs del **Camp Rodó**

- Coneixes aquest lloc? Saps on és? Va, intenta-ho!!! Entraràs en el sorteig d'un premi consistent en qualsevol llibre, CD, disc, casset o video, que pots escollir al teu gust.
- Si has identificat la fotografia, si saps on és, escriu la teva resposta i envia-la a:

Revista **Camp Rodó** • Concurs **Saps on és?**

Ajuntament de Camprodon • Plaça d'Espanya, 1 • 17867 CAMPRODON

BASES DEL CONCURS

- 1.- Només s'admetrà una resposta per persona. Si una mateixa persona envia més d'una resposta, s'anul·larà la seva participació en el concurs.
- 2.- La persona guanyadora del concurs serà avisada per correu i/o per telèfon. A l'enviar la vostra resposta, és important fer constar amb claredat el nom, l'adreça i el número de telèfon on se us pot localitzar.

El guanyador del concurs **Saps on és?** del núm. anterior és:

Anna Barceló i Puig

i la resposta correcta és: "Ferrer Bàrbara, 44"

SOLUCIONS AL TEST: ETS BON CAMPRODONÍ?

Ara es el moment d'agafar l'anterior número i comprovar els encerts del test, i després, segons el resultat, les conclusions.

1	d	de nobles	26	a	pedagog
2	b	amb una mula	27	c	excursionista
3	a	al castell de Sant Nicolau	28	a	tres
4	b	els carlins 1839	29	d	The gin tònic
5	c	Barcelona	30	a	la Volta
6	a	carrer Santa Maria	31	b	Gimeno
7	c	carrer Cantallops	32	d	Unió Esportiva Camprodon
8	a,b,c,d	el botiguer	33	b	3ª regional
9	b	a Camprodon	34	b	can Vaques i can Vedella
10	a	deu	35	b	el pensament d'un turista en una tarda d'estiu
11	b	a la presó	36	d	Cèrvol
12	d	quatre	37	c	Gràcia
13	b	Negrín	38	d	en Quer i en Planesas
14	c	al castell de Sant Nicolau	39	b	Mossèn Martínez Sistacs
15	a	904	40	c	una descripció onírica ...
16	c	a les roques d'en Marsé	41	d	la universitat Pompeu Fabra
17	a	Quan tinc convidats i els hi ensenyo	42	b	vint
18	d	de l'aixeta	43	b	els plaers ficticis
19	b	1914	44	b	Joan Maragall
20	d	Vern	45	d	l'escut de la Vall de Camprodon
21	d	l'avenç d'un poble	46	c	calaixos eixuts
22	c	s'envileix	47	c	al camí de Sant Antoni
23	d	hospitatilat	48	a	Monblanc
24	b	mitja vida	49	b	el camí de dalt
25	c	escultor	50	c	el carrer Bastiments

EL FORN

C/ Josep Duñach «En Felixa», 9
Telèfons: 972 74 12 30
972 74 12 31
17867 BEGET
(Girona)

BAR - RESTAURANT • CUINA CASOLANA

Habitacions amb bany, TV i calefacció

Moviment Demogràfic

Dades referents al període comprès entre l'11 de setembre de 1999 i 12 d'octubre de 2000, extretes del registre civil de l'Ajuntament i del registre Parroquial (parròquia de Santa Maria de Camprodon).

Si voleu incloure dades demogràfiques familiars, a les quals no tenim accés, podeu enviar-nos-les a la redacció.

NAIXEMENTS:

ANNA TARRADELLAS LUENGO	
Filla de Juan i Montserrat	07/09/99
ANAÏS GRANADOS FERNÁNDEZ	
Filla de Bernabé i Natividad	25/09/99
SANDRA MELO I CASALS	
Filla de Pablo i Marta	23/12/99
LETICIA LÓPEZ I HOYO	
Filla de Juan Carlos i Maria del Pilar	28/12/99
MARIA DESCAMPS I SOLÀ	
Filla de Silvestre i Consuelo	29/12/99
JAN SERRA I PLANA	
Fill de Juan Ignacio i Ana Isabel	14/01/00
MIQUEL SANERADOR I BARCONS	
Fill de Lluís i Rosa	13/01/00
JOAN SERRA I COMALAT	
Fill d'Enric i Anna	26/01/00
ELSA PAGÈS I APARICIO	
Filla de Francisco i Maria Antonia	27/02/00
LAIA COMA I TUNEU	
Filla de Carlos i Pilar	01/03/00
POL BUXASAS I VILÀ	
Fill de José M ^a i Ester	09/03/00
CARLA CABANACH I COSTA	
Filla d'Albert i Eva	26/03/00
EDUARD MOLAS I VENTURA	
Fill d'Eduard i Maria Cristina	10/04/00
EDUARD CARMONA MARTÍNEZ	
Fill de Francisco i Isabel	08/06/00
JOSEP COLOM I DESCAMPS	
Fill de José i Eva	30/06/00

CRISTINA BASSOLS I MORET	
Filla d'Albert i Gemma	12/07/00
NEU BENTSEN I CLARET	
Filla d'Henry i Maria de les Neus	21/08/00
MARTINA FELIU I VIDAL	
Filla de Josep i Marta	13/09/00
JAUME GARRIGOLAS I GONZALEZ	
Fill d'Enric i Ana Maria	05/10/00
ANNA RIGAT I CALDERON	
Filla de Joan i Mònica	12/10/00

DEFUNCIONS:

ESTEBAN PUJOL OLIVA	
Nat. Setcases, 85 anys	02/10/99
RAMON SAU PAGÈS	
Nat. Molló, 82 anys	21/10/99
M. CARMEN MAGRET MARTINEZ	
Nat. Barcelona, 35 anys	06/11/99
ROSA PUIGMAL COMA	
Nat. Beget, 88 anys	2/12/99
HIPÒLIT SAUQUET ASPAR	
Nat. Camprodon, 52 anys	9/12/99
FRANCISCO DESCAMPS MONCANUT	
Nat. Camprodon, 75 anys	16/12/99
ARTURO VILA DOMENECH	
Nat. França, 86 anys	18/12/99
ANTONIA CORDOVA CANO	
Nat. Orcera, 62 anys	24/12/99
ODÓN PLUJÀ OBRADOR	
Nat. Camprodon, 66 anys	31/12/99

TERESA BONAMAISON SURRIBA	
Nat. Llanars, 97 anys	14/01/00
ANTÒNIA JUNCÀ BARRI	
Nat. Freixenet, 93 anys	27/01/00
ESTEBAN PALOMERA	
PUIGDEMUNT	
Nat. Vallfogona del Ripollès, 89 anys	03/02/00
JUSTA PEREZ CÓRDOVA	
Nat. Orcena, 95 anys	19/02/00
MERCEDES GRABOLOSÀ VILA	
Nat. Sant Joan les Fonts, 92 anys	08/03/00
ANTONIA SOLÀ LLONGARRIU	
Nat. Sant Pau de Segúries, 83 anys	12/03/00
SECUNDINO SALA PLANELLA	
Nat. Vilallonga de Ter, 89 anys	13/03/00
JOSÉ MARTINEZ BARCELÓ	
Nat. Oix-Montagut, 77 anys	18/03/00
ARACELI RAMIREZ RAMOS	
Nat. Barcelona, 66 anys	08/04/00
CARMEN GARDELLA CAMPS	
Nat. Vilallonga de Ter, 87 anys	17/04/00
MONTSERRAT PUIG DESCAMPS	
Nat. Camprodon, 63 anys	23/04/00
DOLORES AULI AYMERICH	
Nat. Camprodon, 99 anys	01/06/00
JOSE DESCAMPS LLOANSI	
Nat. Camprodon, 80 anys	29/06/00
JOAN PUIGVERT PUIXEU	
Nat. Sant Salvador de Bianya, 85 anys	28/07/00
MARIA BERTRAN LLOANSI	
Nat. Camprodon, 67 anys	31/07/00
MARIA ANET GODÓ	

València, 2
17867 CAMPRODON

LLARS de CAMPRODON
PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES

Tel. i Fax 972 74 10 94

Naixements • Defuncions • Matrimonis • Naixements • Defuncions

Nat. Barcelona, 95 anys	13/08/00	RAIMON SALA I VILLARROYA, nat. a Vilafranca del Penedès amb MARIA TERESA PLANAS I HUGUET, nat. a Vilafranca del Penedès, 27-11-99.
JOSE PERALES ESCAPA		
Nat. Barcelona, 67 anys	19/08/00	
CONSUELO PUIGMAL RIGAT		
Nat. Freixenet, 82 anys	21/08/00	FRANCESC DIASSIS BALLESTEROS I BALBASTRE, nat. a Barcelona amb IRENE VIDAL I GARCIA, nat. a Lleida, 18-12-99.
PALADIO PAGÈS MITJAVILA		
Nat. Camprodon, 75 anys	01/09/00	
JOSÉ IGLESIAS BLANCH		
Nat. Llanars, 91 anys	07/09/00	SALVADOR MAYOLAS I PI, nat. a Barcelona amb TERESA CARBONELL I ERAS, nat. a Barcelona, 8-1-00.
JOSÉ LUENGO SIERRA		
Nat. Setcases, 71 anys	11/09/00	
FRANCISCA JUANOLA PLANELLA		
Nat. Sant Pau de Segúries, 89 anys	05/10/00	PAU VILARRASA I GALLEGU, nat. a Camprodon amb MONTSERRAT PUIGDOMÈNECH I PUGÈS, nat. a Palau de Plegamans, 5-2-00.

MATRIMONIS:

EDUARD MARTÍNEZ I BORRUELL, nat. a Vilafranca del Penedès amb SUSANNA CRESPO I HELD, nat. a Alemanyà, 25-9-99.

ISMAEL FERNÁNDEZ I SERRANO, nat. a Barcelona amb GLÒRIA PRUNELL I HOLGADO, nat. a Barcelona, 18-9-99.

JORDI CARBONELL I VILA, nat. a Sant Martí de Surroca amb EVA ANGELINA SOLANO I RECIO, nat. a Colònia Estabanell, 25-9-99.

JOSEP Mª BUSQUETS I ALABAU nat. a Vic amb M^a DEL PILAR ROMERO I FERNÁNDEZ, nat. a Premià de Mar, 10-10-99.

ALBERT CABANACH I ACUÑA, nat. a Camprodon amb EVA MARIA COSTA I SOLER, nat. a Vic, 23-10-99.

JOSÉ FOLCRÀ I NOU, nat. a Molló amb LOURDES COMA I CROS, nat. a Beget, 9-10-99.

VÍCTOR CLUSELLAS I ARNAU, nat. a Barcelona amb IMMACULADA GUILLERMO I VIVES, nat. a Barcelona, 27-11-99.

ANGEL AIBAR I FRANCO, nat. a Esplugues de Llobregat amb ANGELA VIDAL I NOGUER, nat. a Camprodon, 6-3-00.

BONAVENTURA MORET I JUNCÀ, nat. a Vilallonga de Ter amb MONTSERRAT TENAS I SOLANO, nat. a Camprodon, 27-5-00.

JOAN GIRALT I DERERA, nat. a Barcelona amb ANNA MARIA SOLER I SOLER, nat. a Barcelona, 11-6-00.

XAVIER PUJOL I IGLESIAS, nat. a Camprodon amb ANNA MARIA PEREZ I RIBAS, nat. a El Prat de Llobregat, 9-7-00.

JAKUB RACEK, nat. a Praga amb INÉS CARDENAL I BASTE, nat. a Barcelona, 26-8-00.

ANTONIO CARLOS ORDAZ, nat. a Madrid amb MARIA CONCEPCIÓN GÓMEZ I CUADRADO, nat. a Barcelona, 1-10-00.

FRANCESC MOLAS I BATCHELLI, nat. a Vic amb MONTSERRAT MASÓ I MAYA, nat. a St. Joan de les Abadesses, 1-7-00.

MATIOSKA S.L.
EMPRESA DE SERVEIS

- *Jardineria*
- *Construccions*
- *Reparacions*
- *Importació de construcció de cases nòrdiques*

**DEMANI
EL NOSTRE
CATÀLEG !!!**

C/ Bac de Sant Pere, 12
17867 Camprodon
(Girona)
Tel. mòbil: 609 35 48 38
www.matioska.com

CONSTRUCCIONS

**TRIADÚ
SUÑER, S.L.**

C/ Bastiments, 3
Apartat de Correus, 47
Tel. i Fax: 972 74 10 33
17867 CAMPRODON

Les persones que vulguin veure publicada la seva carta, hauran d'adreçar-la a la seu del *Camp Rodó* (vegeu requadre).

És imprescindible que les cartes vagin signades amb nom, cognoms i DNI, encara que hi pot figurar un pseudònim a l'hora de publicar-les (cal indicar aquesta preferència).

Revista **Camp Rodó**

Secció **Cartes al Director**

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON

Per manca d'espai, *Camp Rodó* es reserva el dret de publicar les cartes i de resumir-les si és necessari.

Per a la seva publicació, se seguirà un rigorós ordre d'arribada a la direcció de la revista, i no s'exclourà cap carta en funció del seu contingut.

El *Camp Rodó* agraeix les col·laboracions dels seus lectors.

Suggeriment als organitzadors de la cavalcada de reis

En primer lloc, voldria agrair als organitzadors l'esforç que representa muntar la cavalcada any rere any. Però tinc la sensació que darrerament s'ha estat més pendent per "ser originals" que pels resultats finals.

Sembla com si s'hagués perdut l'objectiu de la celebració; no cal oblidar que aquesta festa està destinada als infants i cal que sigui espectacular. Els nens i nenes no valoren si els Reis arriben en camells o en gossos en trineu.

Afortunadament, la fe mou muntanyes i els nostres infants quedarien bocabadats encara que els Reis arribessin a peu i mal girbats. Però posats a fer la feina, seria més vistosa l'arribada en carrosses o trac-

tors una mica engalanats, amb moltes capses de regals on la imaginació de cadascú ja s'encarregaria de trobar-hi el seu. I sobretot música.

Aquesta darrera cavalcada segur que comptava amb un bon pressupost, sovint gens fàcil d'aconseguir, això ho sabreu més bé vosaltres que jo. I també és ben segur que us ha portat molta feina preparar-la i més d'una enrabiada que queda compensada per la il·lusió amb què la prepareu.

Segons el meu punt de vista, i pels comentaris que he pogut sentir al carrer, els resultats han quedat molt lluny del que suposo que es pretenia.

Sense música i amb poca il·luminació, t'adonaves de l'arribada de la cavalcada quan ja la tenies a tocar;

els gossos corrien i els nens quasi no podien acostar-se als Reis per recollir els caramels.

Francament, en algun tram del seu recorregut, semblava més un enterament que una cavalcada.

També m'agradaria remarcar l'aspecte horari. Em sembla que es fa massa tard, entre el fred i el retard habitual, pels més petitets es fa difícil esperar al carrer. I tot plegat s'acaba massa nit.

Amb aquestes línies, no pretenia ofendre ningú, tot el contrari, només pretenia fer una crítica constructiva per si us podia ser útil de cara a un altre any.

Aprofito l'ocasió per a desitjar a tots els lectors un bon començament de mil·lenni i per molt anys!

Montse Garcia

D'acord amb el Sr. Linati

Referent a l'escrit del Sr. José Antonio Linati de la revista del setembre de 1999, voldria corroborar i em sento plenament d'acord amb el que ell ens manifesta sobre la massificació que al llarg dels anys pot afectar aquesta vila, en alguns aspectes positivament, però en altres no tant, com pot ser el passeig Maristany amb cotxes aparcats a les voreres o corrent a gran velocitat, aixecant una polseguera que et treuen la respiració.

El Sr. Linati anava a passar els estius a Camprodon, jo en canvi hi

vaig néixer, vaig estar-hi fins els vint-i-dos anys, La nostra vida era tranquil·la. Esperàvem que arribés l'estiu, i encara que nosaltres no ens movíem, l'arribada dels estiuejants ens agradava. Venien amb molt servei: xofer, cambres, cuinera, mainadera. Tots molt ben uniformats. Nosaltres no teníem res d'això, però érem feliços sols veient-ho, era com mirar una bona pel·lícula anglesa. No sentíem cap enveja. No obstant, quan arribava el setembre o l'octubre que els nostres estiuejants ja desfilaven del poble, sentíem una nostàlgia tan

gran, que talment semblava que la pel·lícula que tant ens agradava s'havia acabat i ens tornàvem a quedar sols els del poble.

Han passat alguns anys. Als estius ens agrada venir uns dies, fugir de la calor de la ciutat per passejar per la Font del Boix, la de Sant Patllari o pujar a l'ermita de sant Antoni. Tot és meravellós i torno a recordar el temps viscut al meu estimat poble. Però quan vaig al passeig Maristany he de dir-li: "què han fet amb tu?". Els que no t'havien conegut, segur que no trobaran a faltar res.

Mª Carme Sau

Sobre l'escrit del Sr. Linati

Sobre l'escrit del Sr. Linati Bosch "Ploma convidada" a la revista del setembre de 1999, vull expressar el meu acord en:

Mantenir l'equilibri en el desenvolupament de la Vila i la Vall.

Fa uns anys em vaig enamorar de Camprodon i d'una camprodonina, i venim sempre que podem, i no voldria perdre les ganes de venir-hi.

Camprodonins: conserveu el que teniu, paisatge, urbanisme, passeig

Maristany, romànic, etc.

I si construïu i urbanitzeu de nou, no atapeïu la Vall i la Vila, que el dia de demà puguin dir, "que és maco això" i ningú dirà quant ha costat.

Un ex constructor de Manresa. **Xavier Morros Cubi.** Manresa

A la memòria d'Odó Plujà

Molt tard m'ha arribat la notícia del teu traspàs. Ho he sentit amb tota l'ànima.

Tu ja eres un símbol de Camprodon, car amb el teu somriure sempre estaves a punt per donar la benvinguda, fos qui fos, joves,

vells, amics, coneguts, etc.

I si nosaltres et trobarem a faltar, com no han de sentir aquest buit els teus estimats germans i familiars? Per a ells el meu condol més sincer.

En el moment de conèixer la notícia, m'han vingut a la ment molts records dels

anys feliços de la nostra infantesa.

I a tu, ja des d'allà dalt, et demano que ens ajudis a encendre aquella llumeta de l'esperança i a fer-nos un lloc per quan hi arribem.

Jo crec que has deixat petjada per on has passat. Et recorda,

Teresa Sau i Lacruz

Per la Marlen

Sempre, juntament amb el meu marit vàrem procurar ensenyar a la nostra filla, dins un comportament que a nosaltres ens semblava ètic, coherent i de bons principis, potser només ens ho semblava.... En aquests moments penso, que, tots els interrogants que ara em faig envers el comportament de les persones, potser mai els arribaré a esbrinar, o potser és que ja ha d'ésser així (és normal).

Aquests dies em sento enganyada i estafada he après una altra lliçó (de les moltes) que no m'agradaria haver de transmetre a la meua filla com una cosa habitual. S'ha de desconfiar de tothom?. Què se n'ha fet de l'honestedat, de la responsabilitat davant dels propis actes?. La meua idea de com comportar-me no és aquella que t'has de plante-

jar si la persona que tens al teu costat intenta enganyar-te i aprofitar-se de les circumstàncies en què et trobes. Crec que la *impunitat* envers certes persones és una *falta de democràcia*, una falta de valors i de responsabilitat per part de la gent que ha de fer complir unes normes per tothom iguals, un egoisme desmesurat. Els danys personals i morals són una mostra de com una persona anteposa el seu propi egoisme i prepotència a una solució raonada, lògica i fiable, sense haver de crear en els altres una sensació d'impotència i tristesa envers alguns fets.

No vull canviar el meu sentit de veure les coses, no vull canviar la manera d'educar a la meua filla, no vull pensar que tothom és igual, vull actuar com ho he fet sempre, pensant en els altres, encara que això em comporti

més d'una pregunta i més de moltes desconfiances, la vida és injusta, ja ho sé, però *la negació de les evidències per part de la justícia encara ho és més*, MARLEN, continua pensant que encara hi ha gent bona, (hi són, existeixen,) tot el que t'hem ensenyat encara és vàlid, només es tracta de saber escollir la gent, de saber triar, i de saber actuar segons el teu aprenentatge sense confondre els teus sentiments, i respectant els altres encara que ells no ho facin, pensa en el pare, ell et guiarà com ha fet sempre, com els estels que ell sempre t'ensenyava ens han guiat al llarg de tants anys. Continua essent qui ets, continua creient en el que creus, continua sent la Marlen que molta, molta gent estima. La mare.

Dolors

El mirall de l'emprovador de can Molas

Diu la llegenda familiar que el va portar l'avi de París. De fet, en un dels laterals hi ha una placa que posa "Paris. 1920". Dubto molt, però, que cap els anys quaranta, quan va obrir la botiga, al vell Molas li anessin tan bé les coses com per permetre's el luxe d'anar a París a comprar un mirall: la guerra civil i, després, l'aiguat de l'any quaranta no ajudaren gaire al desenvolupament del negoci familiar. La placa, però, hi és. És un mirall gran, de tres cossos i de tamany natural. Els dos cossos laterals són movibles, i permeten crear diferents angles de reflexió propicis per a la feina. Calia que un client s'hi pogués emmirallar per tots cantons per poder apreciar millor la bona caiguda de la peça que li estaven confeccionant. Té un marc metàl·lic daurat estil *decó*

i un dels laterals està esquerdat per culpa d'un cop de riu de l'any 72. Per darrera, la tela de color verd té diverses tonalitats: són les marques dels diferents nivells que deixava l'aigua quan entrava a la botiga. Per davant del mirall hi ha passat mig poble i una mica més: nuvis il·lusionats que venien a fer-se el vestit pel casament; padrins que no sabien fer-se el nus de la corbata just abans de la cerimònia; gent de Prats que, un cop fets els pantalons de vellut, se'ls enduien posats a sota dels vells per passar la duana; senyors de Barcelona que aprofitaven l'estiu per fer-se un trajo nou; senyores que van descobrir el vestit-jaqueta als anys seixanta... Cinquanta anys de gent despullant-se i vestint-se davant del mirall de l'emprovador. Ai, si el mirall parlés!

Quan la mare es va traspassar la botiga, un col·leccionista local li va proposar compra-lo. Però finalment va valer més el cor que no pas l'oferta, i me'l vaig endur a Barcelona. Ara presideix casa meua i cada dia la meua filla, quan es lleva, s'hi emmiralla. Encara no en sap res de la seva història, però el mirall guarda tantes i tantes imatges que fins i tot se'n podria escriure una novel·la: la història d'un poble reflectit en un mirall de sastre, amb totes les seves victòries i derrotes, totes les seves alegries i misèries. Una història plena de gent que, amb l'excusa de fer-se una peça de roba, mostrava al mirall no només el seu cos sinó, sobretot, la seva ànima.

Oriol Molas

C/ València, 11
17867 CAMPRDON
(Girona)

CAN FRANÇA
ARTICLES DE PELL

Telèfons
Botiga: 972 13 00 01
Particular: 972 74 00 12

construccions
FREIXENET-CAMPRODON, S. L.

C/ Bastiments, 7
Tel. 972 74 09 61
Fax 972 13 01 94

17867 Camprodon
(Girona)

Càmping
Bungalows
Hostal
Restaurant

els **Roures**

Avda. El Mariner, 34-36
Tel. 972 74 70 00 - Fax 972 74 71 09
17864 SANT PAU DE SEGÚRIES - Vall de Camprodon - Girona

HOTEL****
Edelweiss

Ctra. de Sant Joan, 28 - Tel. 972 74 06 14 - Fax 972 74 06 05 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Solneu

*Venda de cases
i apartaments*

Promotor: Joaquim Silva

Visiti'ns:

c/ València, 31 • 17867 Camprodon
Tel. 972 74 10 77 • Tel. mòbil 608 99 76 97

Noves vivendes a Molló.

Gestions Immobiliàries
Compra-Venda de
Finques Rústiques
Cases de Pedra i Pisos
Cases

C/ Ferrer Bàrbara, 25
Tel. 972 13 02 14
17867 CAMPRODON

EXPERTO INMOBILIARIO TITULADO 803

